

REAALI Poiss

Nr 172 | Kevad 2020

Tallinna Reaalkooli ajaleht

reaali.poiss@real.edu.ee

OOD 135NDALE

Armas endine lend ja eriti armsad abiturientidest kirjutajad-toimetajad. Lehvitan teile naerusui, kuigi hinges on väike kurbusenoot. Te olete olnud väga vahvad seltsilised, aga meie ühine tee on lõpusirgel. Aeg iga-aastasteks kevadisteks sentimentaalseteks ridadeks!

Kalli sulle, Kirke, selle eest, et 2017. aasta sügisel koos pea ees tundmatus kohas vette hüppasime ja jõudsasti välja ujusime. Kaur-Laur duo tegi debüüdi Reaali Poisi juubelilehes ja pool aastat hiljem asus endalegi ootamatult lehe eesotsa. Aga me saime hakkama! Trükisoe leht jõudis igal kuul uudishimulike lugejateni ja ilmavalgust nägi ka EV100 erileht. Mul on siiras heameel, et me koos alustasime!

Kniks ja kraaps, Markus ja Nicolas, et te igas lehes oma mõtteid, teadmisi, arvamusi ja soovitusi jagate. Ma olen kindel, et teie kirjutised on rikastanud lugejate vaimu ja avardanud nende maailmapilti. Minu oma olete igatahes küll! Aitäh, et aitasite oma viimasel gümnaasiumiaastal Reaali Poissi vedada ning koosolekutele alati särasilmil ja suure ideepagasiga tulite. Toimetus jääb väärilisi mantlipärijaid otsima!

Imetlen teie panustamist Reaali kogukonda, Gregor ja Siret. Igal REKi presidendivalimistel käib läbi vajadus REKi ja RP koostööd tugevdada. Nüüd on see meil käes – selleaastane ühistegevus on olnud igati meeldiv, sujuv ja viljakas. Siinkohal kummardus teile, Anette ja Nork, et väsimatult sotsiaalmeediat töös hoidsite. Viimane aeg on jälgida REKi Facebookis ja Reaali Poissi Instagramis,

et värskeima teabega kursis olla.

Hea Margareta, aitäh, et aitasid artikleid keeleteoimetada ja seisid eelmisel aastal lehe esirinnas. Suured tänusõnad sulle, Regita, et küljendasid lehe igal kuul nii ilusaks ja nauditavaks, seda ka unetundide arvelt. Tänu sinule ärkasid tekstid ellu! Ning loomulikult ilmatu aitäh kõikidele abiturientidele, kes te aastate jooksul Reaali Poissi oma sisukate, vaimukate ja maitsekate artiklitega olete täitnud. Aitäh, Terke, Liis, Paul, Kelly, Annabel, Elina, Hanna ja teised.

Näeme leheveergudel või teie meelispaigas Mauruses! Ja teiste lendudega kohtume (loodetavasti) juba sügisel koolis ja koosolekul, ärge teie vahepeal ära lennake!

Karmen Laur 136B

KALLIS KOOLIPERE!

On olnud üks erakordne ja eriline õppeaasta. Ja mitte ainult koroonatõttu.

Palju õnne kõigile 11ndikele, kellel UT kaitstud sai – nüüd saate eksamite ja edasiste õpingute mõtteid mõlgutama hakata. Palju edu 10ndikele, kellel kogu see trall ees seisab. Valige oma teemat ja juhendajat sama ettevaatlikult, nagu Indiana Jones valis Püha Graali. Ning enda lennukaaslastele saame vaid jaksu ja meelekindlust soovida, et need viimased ja kauaoodatud eksamid ära teha ja siis juba suve nautima minna. Igav pole sel õppeaastal juba hakanud.

Meil on nii hea meel, et REK näitas sel õppeaastal tõelist taset ning et Reaalis on nii palju kihvte inimesi, kes kõigi ideede ja mõtetega kaasa tulid ning neid teostada aitasid. Oli avatud aula aasta, ettevõtlikkuse ja investeerimise aasta, jooga-aasta, info liikumise aasta ning traditsioonide ja uuenduste aasta. Mitte midagi poleks olnud võimalik ilma inimesteta, kes neid ettevõtmisi korraldada aitasid ja osa võtsid. Aitäh! Meil on aeg teatepulk edasi anda, kuid oleme kindlad, et järgmise aasta REKi president ja tema parem käsi suudavad kõike veel rohkem ja paremini teha.

Saame olla uhked selle eduka koos veedetud kooliaasta üle. Selleks aastaks on töö tehtud, koroonatõttu ja kool lõppenud. Koroonajärgne aeg nõuab pidutsemist ja tähistamist, kuid tehkem seda vastavalt uue ajastu normidele. Olgem tublid, terved ja säravad indiviidid, kes julgel sammul lõugastavale suvele vastu astuvad.

Aitäh uhke aasta eest!

Teie REK
President ja asepresident
Gregor ja Siret

Sisukord

2 - Toimetaja veerg ja REK

3 - Lõpukell

4-5 - 135. lennu eri

6 - Järelsõna gümnaale

7 - Kunstinäitus Kullos

8-9 - Uurimistöö

10 - Sisseastumiskatsed

11 - Õpetajad distantsõppel

12 - Kuidas gümnaast parimat võtta

13 - Une vajadusest

14 - Uued normid

15 - Majandus

16 - Mis sai Reaali Poisist?

17 - Eksperiment

18 - Soovitused

19 - Luulenuur

20-21 - Test

21 - Ristsõna

22 - Kuuküsimused

23 - Väike maja

LÕPUKELL

//////
Siret Siim 135C

Nagu kõik muu tuli ka meie lõpukell teisiti – virtuaalselt Habe peapesu päeval Google Meetis. Me ei saanud küll mööda koolimaja rahvariites ringi joosta ja aulas aktusel osaleda, kuid eriline oli sündmus siiski ning liigutas nii mõnegi südant.

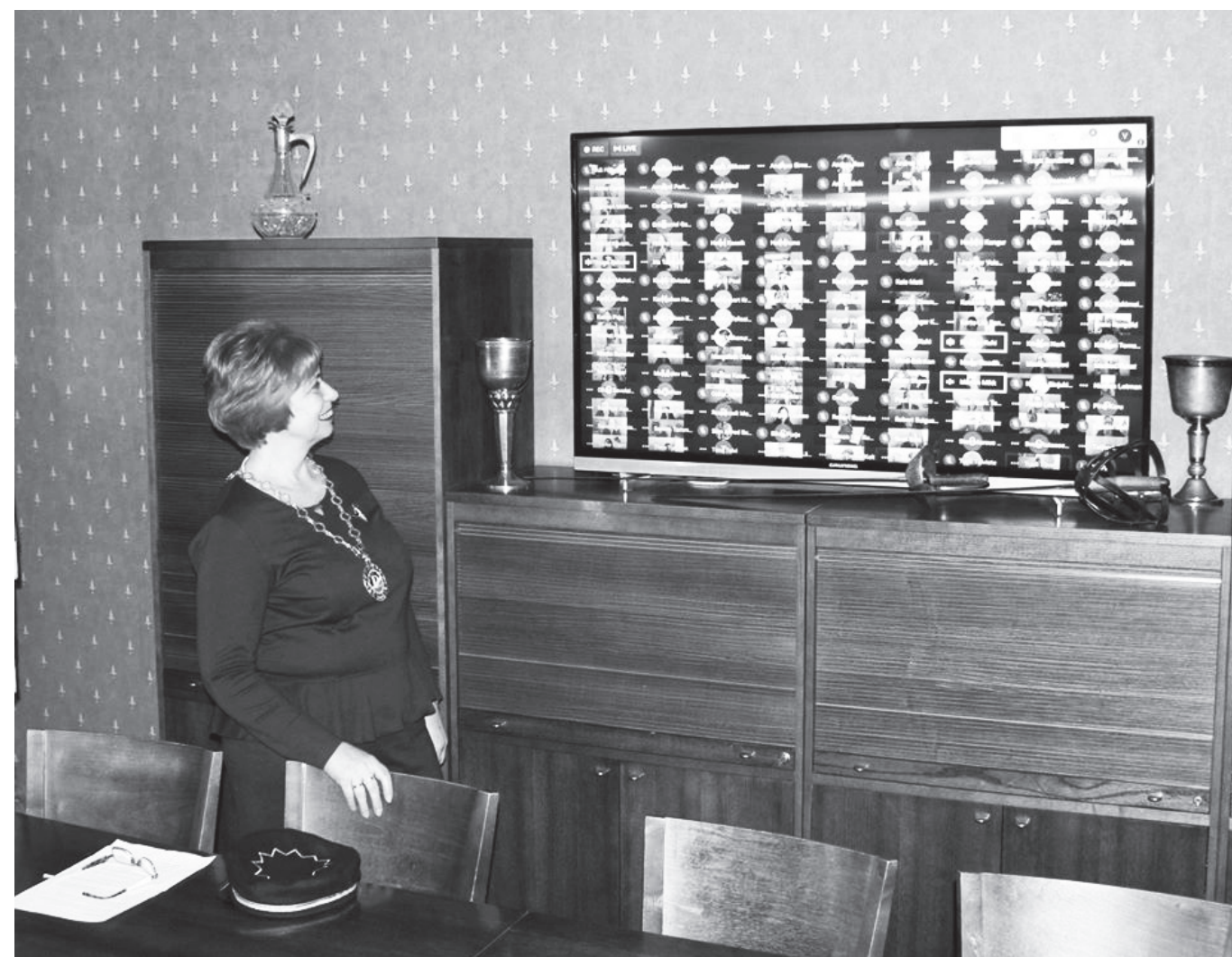
Lõpukell algas nagu ikka Ene Saare sõnavõtuga, kes kaugusest hoolimata esines sama hästi nagu tavaliselt. Tatjana võlus kõiki oma südamlikkuse ja siirusega (mina küll nutsin), arvan, et pole kedagi, kes nüüd kahtleb, kui palju ta meie lendu ja oma klassi armastab. Ott Rünkla aga rõhus rohkem huumorimeelele ja positiivsusele, mis mõjus värske ja üllatavana. Kõnede

vahel saime kauni muusika saatel vaadata pilte meie lennust gümnaasiumi kestel ning võrrelda lennukaaslast praegu ja lapsepõlves. Need olid nostalgilised ja humoorikad vahepalad, mis tuletasid meelde aegu, mil sai veel koolimajas käidud ja oldud inimestele lähemal kui kaks meetrit. Paljudele üllatuseks olid isegi meie rebased teinud heade sõnade, mälestuste ja huumoriga vürtsitatud video, mis tuletas meelde, et meie lend juba kedagi külmaks ei jäta.

Koori traditsioon – sulgede sappa panek – oli lahendatud eriti loominguliselt kokku pandud videona, kus abiturientide peadega väljalõigatud mehikesed said müstiliselt käelt sulekese ja lippasid siis tulevikku. Ma arvan, et see ja kõik ülalmainitu näitab

väga hästi, kui võimekad meie koolis ollakse ootamatutes olukordades lahendusi leidma, et panna kokku ikkagi üks vahva üritus. Ja mitte ainult korraldajad polnud loomingulised, vaid ka palju osavõtjad: kes pani rahvarõivad selga ja läks ikkagi kooli, kes läks üldse lõpukella ajaks merele ja kes vaatas kogu asja alukate väel, pidulik pluu seljas.

Ma usun, et see on sündmus, mis jääb kõigile pikaks ajaks meelde ning hoolimata asjaoludest, pani see ilusa punkti normaalsele õppetööle ja alustas (tegelikult juba alanud) eksamiteks valmistumise perioodi. Ning nagu Potsa lubas, siis esimesel võimalusel peab ta meiega ikkagi ühe korraliku simmani maha.

Lõpukell

Tallinna Reaalkooli erakogu

PAJATUSI KÕIGE TARGEMATELT: 135. LENNU ERI

////////////////////////////////////
Kirke Kaur 135B

Mäletan hästi, et kui olin ise rebane, lugesin oma hUNtidE koostatud sarnast artiklit suure huvi ja põnevusega. On veider mõelda, et nüüd koostan seda artiklit mina ning näpunäiteid jagavad ja lugusid jutustavad minu armsad lennukaaslased. Siin pole kirjas vahejuhtumid, mis ilmselt ei kannata trükkimist ja pole mõeldud juhtkonna silmadele, kuid neid lugusid kantakse edasi suuliselt. Ning kui 20 aasta pärast on vaja oma lastele koolipõlvest lugusid rääkida, aga aeg on mäluga teinud oma töö, siis teate, kust abi otsida. Mõnusat nostalgialaksu! Ja nagu mu klassivend kirjutas: „Meie lennul oli kogu aeg tegevust, meie lennul oli alati edevust ja tänu sellele on meie lennul legedust!” Elagu 135. lend!

PS! Lugusid on kohandatud ajalehes avaldamiseks sobivamaks.

12.A MEENUTAB:

Meie lõpureis oli imeline.
-Anonüümne programmeerija ja kogu 135. lend

Arvasin tükk aega, et ma tegin uksega augu neljanda korruse külgtrepi koridori. Mõni aasta hiljem sain aga aru, et pooled arvavad, et just nemad lõhkusid selle seina ära.

Programmi kirjutamine kontrolltöö skeemimiseks on uus tase. Rohkem ei saa paljastada.

Magamine on nõrkadele. Õige reaalikas ei maga kunagi.

12.B MEENUTAB:

Üks patune avastus, mis kuskil 11. klassis sai tehtud, oli, et kui hommikul esimene tund on inka (üsna sisuvaene tund, sorry) ning kui õpetaja on puudunud märkinud, võib minna putru süüa. Hiljem sai ka venkudest vahel käidud.

Asjaoludel, mida ma ei hakka selgitama, oli teatud isik muusikatunnis nii uimane, et tal esipingis jäätis laua alla sulas.

REKi ruumis on kõige parem uinakuid teha või kontrolltööks korrata. Ainult siis on seda veidi raske teha, kui Potsa soovib juttu puhuda, mida ta üldiselt ka soovib. Aga see on ka tore!

Olen elus ühe korra tunnis magama jäänud. Ma polnud nädalavahetusel praktiliselt sõbagi silmale saanud ja olin ära joonud retsi energia shoti (833 mg guaraanat ja 340 mg kofeiini, kui õigesti mäletan). Esmaspäeva pidasin kuidagi vastu, aga teisipäeval medis vajus silm kinni. Järsku nägin unes, et keegi mängib klassis viiulit. Ma olin absoluutselt võlutud (hästi mängis!) ja tõstsin pea, kuid... Kuid viiulimuusika tuli kõlaritest, olles tasakaalustajaks ekraanil toimuvale: prožektor näitas LÄHIVõtet sünnitusest. Võib öelda, et see oli kerge šokk.

Mmm oli üks koolis ööbimine ja mõned isikud hoidsid käes koolile kingitud Eesti lippu. Sai veidi ringi marsitud ja sellega vehitud, kui äkki läks lipp pooleks. Mul ütlesid närvid üles ja jooksin aulast paanikas välja. Hetk hiljem selgus, et õnneks oli vaid mingi lahtikäiv osa kogemata lahti kruvitud ja lipul ega vardal polnud viga midagi.

Klassilõpureisil Barcelonasse tuli meie pundil teisel päeval limoncello isu. Soetasime pudeli ning nii magus rüübe tühjenes nelja inimese vahel kiiresti. Läksime seejärel purskkaevude juurde, kuhu klass oli kogunenud showd vaatama. Kõige muu hulgas sai soetatud ühelt pilaärikalt vilkuvad Minnie Hiire kõrvad (töötavad tänaseni). Varsti algas rahvaste liikumine, sest keegi tahtis minna Triumfikaart vaatama. Inimeste tempod on väga erinevad, nii et kujunes umbes poolekildane reaalikate saba, kus erinevate vahemaadega liikusid paarteist noort. Ühel hetkel tahtis Astra, kel juhuslikult olid Minnie kõrvad peas vilkumas, joosta järgmise grupi juurde (ajast vist Kennerit taga), aga otsustas äkki ümber – tahtis meest vahetada! – ja tegi kannapöörde, millest sai õhtule ja ülejäänud reisile nukker pööre – ta väanas jala täiesti välja. Tassisime ta nelja vahel koju ning veel samal õhtul sõitis ta kiirabisse, kuid jäi praktiliselt liikumatuks reisi lõpuni. :(

Barcelonas jalutasime hilisel õhtutunnil rannapromenaadil, kui arvasin olevat hea hetk võidujooksuks. Pistis punuma, kuid pärast pikka jooksu avastasin, et olen täiesti üksi. Vot see oli paanika. Võõras linnas, võõras kohas ilma telefoni ja rahata. Umbes veerand tundi olin ma kadunud ning mingitel hetkedel kaalusin merre hüppamist. Õnneks leidis Kristin mu üles. (OLGU KRISTIN IGAVESTI ÖNNISTATUD!)

Mõtlesime ühel hommikul Tomiga, et ei jaksa neljandale kõmpida. Läksime lifti. Muidugi hüppab esimesel peale Anu Kell ja muigab. Vabandasime end ruttu, et tahame vältida tundi hilineda. Anu vaatas selle peale kella ja ütles, et selle mõttega olime juba hiljaks jäänud.

Martin Saarele sai pärast igat arvestust anonüümne sinep tööde vahele poetatud.

OÜ Karu Teene oli lege projekt, kahju, et läbi ei läinud. (Tahtsime Hiinast praktiliselt olematu raha eest kummikarusid osta, või no a-klass tahtis ja lasi teistel punkti lüüa.)

Olid ilusad ajad 11. klassi kevadel, kui sai põhjusest puudumisi lisaks vabadele tundidele välja võetud, et Estonia taga pargipingil lugeda.

Mul oli alati olemas varuplaan, kuidas mõnest inka või venku jutustamisest pääseda: ütlen, et mul hakkas ninast verd jooksmas ja lahkun ruttu klassist. Isegi harjutasin peas seda stseeni läbi, et mis ma ütlen, kuidas reageerin jne. Kahjuks või õnneks ei ole ma seda plaani kunagi käiku lasknud, aga kellelgi teist on veel see võimalus olemas.

Jäime ühel hommikupoolikul teise korruse trepil õp Kangrole võileibadega vahele. Pärast seletuskirjade kirjutamist ning kerge hilinemisega mata tundi jõudmist küsis Talts meilt, et miks me Kangrole võileiba ei pakkunud.

Ühes füüsika tunnis otsustas Reimps oma tavalist ringkäiku klassis teha. Kahjuks ei olnud Sander selleks üldse valmis. Avastades, et Reimps on ohtlikult lähedale jõudnud, hakkas Sander paanitsema ning üritas oma „konspekti” kiirelt lahti teha. Kahjuks võttis ta selle valet pidi ette, mille peale Reimps ütles: „Järgmine kord, kui ma lähenen, võta konspekt vähemalt õiget pidi ette!”

Tegime poistega Champions League'i ennustusi ning otsustasime, et kaotajal värvime juuksed vastupidiseks tema naturaalsele juuksevärvile. Kaotas Kenner. Saaremaale klassireisile minnes võtsime värvid kaasa ning Kenneri juuksed said tüdrukute abiga blondeeritud. Tuli välja, et Kenneri ema polnud uue värviga aga üldse rahul ning päev hiljem said juuksed

tagasi pruuniks värvitud.
-Kuum Segadus

Õiged sõbrad ei lase oma kaaslastel Star Peoruumis sünnipäeva pidada.
-Hugo

Kümnenda klassi esimesel koolipäeval ei tasu kooli hilineda. Võib juhtuda, et pead järgmised kolm aastat Kella tunnis esipingis istuma.
-Hugo

Õpetaja Sinjukina kuulutas tunni alguses, et tema auto tuuleklaasile ilmus hommikul kooli sõites hiir, mis pugus kojameeste vahelt kapoti alla. Otsustasime asja lahendada ning hiire autost välja ajada. Parklas tegime kapoti lahti ning õpetaja käivitas mootori. Kõigi üllatuseks piiluski mootori tagant välja hiir, kes ehmatusest kuhugi tehnika vahele plehku pani. Pingutustele vaatamata jäi hiir peitu ning olime sunnitud vene keele juurde naasma.

Ma lihtsalt tahaks kõigile meelde tuletada, et Sander Veschioja tegi oma uurimistöö leivast.
-Hugo

Kümnenda klassi esimene hinne tuli retsinädala neljapäeva hommikul tehtud eesti keele etteütlustest. Mina ja ka paljud teised saime kahe.
-Hugo

Venemaal lennuga reisil olles oli õhtu veidi pikaks veninud ning otsustasin enne teisi magama minna. Jätsin veel mõttega ukse praokile, sest teadsin, et toakaaslasel võit pole. Kui toakaaslane koos kahe sõbraga naasis, vaatas üks sõpradest, et üks oli lahti jäänud ning otsustas selle kinni lükata. Lõpuks pidi ta koos sõpradega nende toas magama. Hommikul magasime neljakesi sisse ning ärkasime selle peale, et õpetajad meie uste peale prõmmisid.

Füüsikatunnid Reimanniga on koht, kus tahes-tahmata tegeletakse kõige muuga peale füüsika. Kes loeb teiste poolt jäetud minikirjakesi, kes naerab iga väiksemagi asja peale, kes magab, kes suhtleb kaaslastega, kes tegeleb käsitööga või kritseldab vihikuservale. Ja see on täiesti normaalne – keskmine KT hinne võib ju olla 3,5, aga see on täiesti normaalne.

Vastuseks sellele vilistlasele, kes ütles, et väidetavalt saab photoshoppida suusapilte, aga ise pole proovinud. Olen proovinud ja kinnitan, et töötab! :)

Ükskord tulime kekast vist ja me ei viitsinud TIKi juurest ringiga tulla ja tahtsime läbi väikse maja hoovi tulla. Sattusime aga kuskile naljakasse hoovi, mis oli ühenduses väikse maja akendega, aga ust polnud. Läksime siis läbi poiste vetsu akna sisse. Kellatädi vaatas meid natuke naljakalt, aga vähemalt ei pidanud lisa 100 m kõndima.

Fun fact: „Tõe ja õiguse“ õppekäigul on võimalik spontaanselt ujuma minna. Ka mõnuses 12-kraadises maikuus.

12.C MEENUTAB:

Perekonnaõpetuse tunnis luges Emma lambist peast kõikide klassikaaslaste sünnipäevad ette. Pea pole prügikast ja sinna tuleb talletada ainult väärtuslikku informatsiooni. Tehke järgi!

Sõitsime 10. klassi kevadel tagasi klassiekskursioonilt Pandivere ja Adavere-Põltsamaa nitraaditundlikult alalt (!) ja nagu ikka, vajusid mitmed kaaslastel bussis unne. Olles kõik juba tagasi koolimajas, et oodata meie esimest UT loengut, laekus meie ühisesse Snapchati gruppi teade Tissult, kes oli eneselegi üllatuseks ärganud Laagri Rimi parklas seisvas tühjas bussis.

Erakonna Rohelised esindajad klassijuhataja tundi kutsuda on alati põnev variant. Meil käis külas näiteks naine, kes hakkas klassis Coca-Colaga immutatud mähkmeid ringi viskama.

Oli ilus päikesepaisteline päev. Eesti keele tunni lõpus pidime tegema oma pinginaabriga intervjuu. Alexis tegi Erikuga ning küsis temalt, miks temasugune täisväärtuslik 11. klassi alaealine õpilane ei tarbi alkoholi? Lisaks loendamatute põhjuste seas mainis Erik, et ta ei taha iga reede 10€ alkoholile kulutada. Seejärel küsis Koit: „Kuidas sa nii odavalt hakkama saad?“

Üsna 10. klassi alguses, kui olin alles Reaali tulnud, suutsin ühel hommikul niimoodi sisse magada, et esimestesse tundidesse ei jõudnud. Teatasin sellest ka oma kaugel elavale emale, et ta e-kooli puudumise põhjuse kirjutaks. Veidi aja pärast vastas ema, et ta helistas ka igaks juhuks. Ise väga segaduses olles küsisin, et kellele ta siis kõne teinud oli. Tuli välja, et ema oli ükspäev koolireeglitest välja lugenud, et hilinedes tuleb kindlasti valvelauda helistada ja seda ta ka tubli lapsevanemana tegi.

-Regita

Mina õppisin Reaalkoolis esimest korda, mis on VVV.

Pole vist ühtegi reaalikat, kes poleks retsinädala kolmapäeval linnas kerjanud või saanud jumalalt õuna käsuga seda võimalikult palju vahetades upgrade'ida. Ilmselt see, millega meie grupp hakkama sai, trumpab üle ka kõige võidukamad kerjamised. Nimelt me alustasime tavapärase õunaga, küll käis meie kätest läbi jogurtitopse, salfapakke, šokolaadi. Olime hakanud leppima kõigega ja järsku olime downgrade'itud lahtise Austria pastillide vastu. Arusaadavalt saime jumalate karistada. Kuid tuli välja, et enne suurt võitu ei minda ainult ülesmäge. Nimelt järgmisena jooksimise ühe välismaise mehe juurde ning muidugi küsisime pähekulunud lause: “Would you like to trade this item to something?” See noormees vastas: “Sure, actually I have a car which just broke down.” Ja ta ulatas meile autovõtmed. Tuli välja, et kutt oli sõitnud parempoolse rooliga läbi terve Euroopa sellise Mongol Rally (uritusega??). Ja nüüd kavatses jätta auto Schnelli tiigi parki vedelema ja ise lennukiga tagasi UKsse lennata. Meie muidugi ei uskunud, olime skeptilised. Tema aga näitas auto täpse asukoha kaardil, andis võtmed. Nii me siis jooksimise Raekoja platsilt väidetava parkimiskohani. Meie imestuseks seisis kirjeldatud auto parkimiskohal ja veel suuremaks üllatuseks avasid võtmed auto ning mootor läks hädaldades isegi tööle. Sel hetkel pälvisime jumalate parimate rebaste tiitli. Kuna paar õuna oli veel trade'imata siis jätkasime turistide rüdamisega. Järsku kõndis see sama mees meieni ning ulatas meile auto dokumendid. Samal öösel kell 2 lükkasin koos kolme jumalaga auto mööda Toompuiesteed parklasse, sest selle mootor oli lõplikult alla andnud. Võib-olla ei olnud see kõige parem idee, sest järgmisel päeval sain ma keemias oma elu esimese 3. Meie armas auto jõudis ühe meie jumalaga Hiiumaale, kus kahjuks sellest hetkest see enam tööle läinud ei ole.

-Anette R

Riigikaitse laagri viimane õhtu, pidime žüriile toitu valmistama. Üritame meeletult kiirelt paduvihma ja külmaga õues juurviljade praadimist lõpetada (samal ajal, kui teised hoiavad kõike, mis vähegi vett pidada võiks, toidu kohal) ja siis näeme ühel hetkel silmanurgast, kuidas u 20 m kaugusel lööb äike puusse. ☘

JÄRELSÕNA GÜMNALE

Nicolas Lotman
135B

Ben Afflecki filmis „Öö seadus” („Live by Night”) ütleb Elle Fanningu tegelane, et see siin ja praegu ongi paradiis. Ben Afflecki gängster küsib, et miks maa siis põrgut meenutab, ja Fanningu tegelane vastab, et me lihtsalt keerasime selle p***e. Eks neil ole omamoodi õigus. Maailm on närune. Näruses tundes mängib oma rolli meedia. Surm ja seks müüb. Mida rohkem teada, seda rohkem kõik tuksis on. Ühtse Eesti Suurkogu seerias „Valimiskool” võrreldi meediat hamburgeriga – kiiresti

tarbitav ja s*** maitsega näss. Kõik eeldused pessimismiks on olemas, kuid kas seda ka vaja on?

Nagu kõigele muule, sai abituuriumi saatusele koroonakriisis läheneda pessimistlikult. Meil jäi see ja see ja see ju ära? Võib tunduda alatu, on ju me lend nii tugevasti kokku kasvanud. Tuleb aga mõelda, mille pärast see kaotus nii valus on. Kui meenutada kõike head olnut, siis seda on tegelikult ikka metsikus koguses! Möödunud meenutades võib nukrutseda, kuid milleks? Need olnud ajad on vaimustavad ning ei ole nad kuhugi kadunud. Need jäävad hinge igaveseks ja on jõuks, kütuseks teel igavikku.

On öeldud, et terve elu utopist olemine on omaette võimatu utopia.¹ Ent Reaalis, kuigi inimesed vahetuvad, püsib midagi

aastast aastasse ja edasi, mis ühendab kõiki reaalikaid. Jah, ma viitan *sellele*. Kuigi inimeste maised kehad vananevad ning surevad, siis Reaali vaim on alati noor. Kuna Reaali vaim on igavesti noor, siis *tema* saab olla midagi võimatut. Tema saab olla igavesti utopist. Kui me nuta taga, vaid elame koos mälestustega edasi ja kanname endas ka Reaali vaimu, siis vähemalt veidi saame olla igavesti utopistid.

Unistused ei täitu, kui ei alustata. Oleksin tahtnud nii mõndagi gümnaasiumi jooksul veel teha. Kahetsemisainest on. Jorge Luis Borgese novellis „Salaime”² saatsid natsid juudist kirjaniku hukkamisele ning olles seina ääres, palus ta, et saaks ühe aasta, et lõpetada oma raamat. Kui mahalaskmisjärg jõudis temani, siis pauku ei kõlanud ning peagi mõistis kirjanik, et aeg oli seisma jäänud. Tardunud maailmas mõtles juut

Hindamatu elamus! Klassireis Barcelonasse 2019

Erakogu

oma raamatu lõpuni, jättes meelde viimse kui sõna ja kirjavahemärgi ning täpselt aasta möödudes kõlas pauk. Ma ei soovita jääda oma unistustega salaime peale lootma. Aega tegutseda on piisavalt, kui aegsasti alustada. Täida oma unistused enne, kui väärmatu jõud kavatsustele kulpi paneb.

Väärtuslikud hetked sõpradega, nagu soojas suvemurust tähistava all lamamine või spontaanne südaoline piknik, on hetked, kus kaugeneb kogu närusus ja jääb vaid silmanähtav. Ka Ben Affleck mõistab

seada, ega lasknud filmis eelmainitud noodil kõlama jääda. Kui filmi lõpus pärrib päikeseloojangut vaadates Afflecki tegelaskuju poeg, et kus täpselt asub paradiis, siis endine gängster vastab, et see siin ongi paradiis.

TÄNUSÕNAD

Elu keerdkäigud on imelised ja kuulsin hiljuti, kui Reimanni habe veel vohas, et Reaalis ei kutsuta katsetel enam kolmandaid valikuid vestlusele. Ma tervitan kõiki kaaslasti, kes mingil

impulsil jätsid Reaali üheksandas kolmandaks variandiks (ma lihtsalt ei uskunud, et sisse saaksin), kuid lõpuks maandusid ikka selles majas. Siia hetke jõudmine on juhuste jada, alustades sellest, et matemaatikas istus mu kõrval Paul, kuna tollal veel arvasin, et olen matemaatikas *bea*. Aitäh klassi- ja lennukaaslastele, aitäh rebastele, aitäh jumalatele, aitäh paarislendudele, aitäh Anu Kellale, aitäh kõigile õpetajatele! Oli vinget sõit. Ma armastan teid kõiki. Side lõpp.

HUMANITAAR REALISTIDES

Terke Kram 135B

Märtsi 10. päeval – samal nädalal, kui meie kõigi „lemmik” koroonakriis peale hakkas – toimus vanalinna (!) Kullas abituuriumi vaba loomingu kursuse näituse pidulik avamine. Nüüdseks on sellest juba tegelikult palju aega möödas ning pole isegi kindel, kas kõik seda enam mäletavad. Jõudis ju näitus olla avatud vaid nädal aega, enne kui eriolukorra tõttu kõik kinni pandi. Ehk kui kellelgi on toimunu ja räägitu ununenud, kavatseti minna näitust hiljem vaatama või mindi valesse Kulosse, siis värskendan veidi teie mälu.

Vaba loomingu kursuse näituse avamisele pani alguse Siret Siim 12.c klassist. Ta esitas *performance*’i nimega „Rondo üheksale ebavõrdsusele”. Kasutusel olid, nagu ka teose nimest arvata võis, üheksa esemete paari: mänguasjad, raamatud, ehted, riided, huulepulk ja mutrivõti, toit, must ja valge, elu ja surm, õpikud. Iga paar sümboliseeris maailmas olevat ebavõrdsust. Siret valis iga kord „privilegeerituma” eseme igast paarist, näiteks valge musta asemel ja mutrivõtme ehk mehe huulepulga ehk naise asemel. Kuid viskas n-ö parema asja hiljem prügikasti, sümboliseerimaks,

kuidas inimesed tihtipeale ei hinda seda, mis neile antud on. *Performance*’it oli suhteliselt raske vaadata, sest esiteks oli ees väga suur rahvamass ning teiseks oli suhteliselt palav ning seega raske keskenduda. Kuid kellele minu seletus ja kirjeldus kuigi palju juurde ei andnud, saab vaadata ka videot avamise Facebooki *eventi* lehel.

Pärast etteastet suubuti Kullo teise ruumi, kus mina, Siret ja Doris Vahtra vaba looming kursust natuke lähemalt tutvustasime. See venis meil küll natuke pikale ja liiga detailseks, aga mis seal ikka, tagantjärele tarkusest pole midagi. Kokku oli näitusel näha iga kursusel osalenud õpilase seitset erinevat tüüpi teoseid, mis tundide raames teha tuli. Esimene ülesanne oli luua pilt tindi ning värvipliatsitega. Mulle endale isiklikult see töö ning *outcome* ei meeldinud, kuid ehk mõni teine arvas teisiti. Teine ülesanne oli kõigil maalida loodusmaal, kus on varjude ning valguse mängu. Ma polnud kunagi varem maalinud, seega osutus see ülesanne üheks huvitaivamaks. Kõige rohkem võttis aega enda sürrealistliku portree värvipliatsitega joonistamine. Nõudis aega rohkem kui kuu ning tuli

isegi kodus lõpetada. Neljas töö oli saviga emotsiooni kujutamine. Saviga voolimine oli minu lemmikülesanne, sest viimati sai sellega mäkerdada kunagi algklassides. Et viies töö valmiks, käisime KUMUs graafikatöökojas. Oma lõpp-produkt mulle isegi meeldis, aga pildi kraapimine, värviga nühkimine ning pressiga tegelemine ajas mind närvi :/. Viimane töö oli kohati terapeudiline – vormisime modelleerimisplastaga lõuendile mida iganes soovisime, peaaasi, et see oleks loonud tasapinnal ruumilisust, ning siis värvisime lõuendi kuidas iganes soovisime ära. Näitusel olid üleval ka kursuse lõpetanute kunstiajaloo raames valmistatud lõputööd. Need olid igahel erinevad, aga lisasid näitusele veelgi enam isikupära.

Näituse avamine oli edukas ning tundus, et külastajatele teosed meeldisid. Kindlasti tuleb anda mitu suurt tänusõna kursuse õpetajale Maarja Kellale. Vaba looming osutus huvitavamaks ning mitmekülgsemaks, kui eeldasin. Kindlasti soovitan õpilastel kasvõi kaaluda selle kursuse võtmist, sest isegi kui varasemat kogemust kunstiga pole, on seal vähemalt võimalus sellega lähemalt tutvuda.

Lõputöö – Krete Roopõld 135C
Allikas: Veiko Somelar

Abstraktne maal – Karl Johan Herodes 135C
Allikas: Veiko Somelar

Sürrealistlikud portreed
Allikas: Veiko Somelar

¹Krista Kajar, „Suur eksperiment”

²kogumikust „Kunsttükid”, leitav ka kogumikus „Fiktsioonid. Aleph”

AASTA UT MEELEVALLAS

////////////////////
Karmen Laur 136B

Aeg, mil soovitakse head uUT aastat, mil üks pöördub taevaste vägede ning teine šokolaadi ja energiajoogi poole ning kolmas saab lihtsalt ebanormaalselt vara kõigea valmis. Ära arvasid, jutt käib UT-st! Millest muust üks 11ndik kirjutada ja mõelda võikski?! Küsisin mõnelt lennukaaslaselt, mida nad tegelikud UT-st arvavad ja kuidas sellele nüüd, mil töö on valmis ja kaitstud, tagasi vaatavad. 137. lend, pane vaim valmis ning head vanemad koolikaaslased, meenutage aegu, mil te ise uurimuse küüsis vaevlesite. Oleme kuulnud küll, et „UT pole midagi nii hirmsat ju“, aga pange end nüüd nooremate kingadesse ja tuletage meelde, kuidas ise sellesse näivald ületamatusse kohustusse suhtusite.

PS. Artiklis on esindatud valdavalt positiivne nägemus uurimistööst. Muidugi levib ka teisi arvamusi, kuid pahameelt ja tülpimust UT ja süsteemi vastu ei olnud keegi nõus varmalt jagama. Seega loodan, et hea emotsioon toetab teid, 137. lend, kuid kui teil tõesti peaks tekkima vajadus hirmu- ja õudustunde tekitamiseks, siis mõelge kuulujuttudele või lugege vanu kevadisi Reaali Poisi lehti, kus kindlasti ka trööstitud ilmeid jagub.

Mis on teie uurimistöö teema ja kuidas selleni jõudsite?

Annely: Lülisambakirurgia areng Eestis aastatel 1945–1991. Läksin Ida-Tallinna Keskhaiglasse ja seal pakuti mulle seda teemat.

Elise: Gümnaasiumi- ja kutsekooliõpilaste sisemised ja välised motivaatorid õpingute jätkamisel ja rahulolu õpitulemustega. Paljud õpilased kurdavad, et neil ei ole motivatsiooni uurimistöö tegemiseks, aga psühholoogia on mind alati huvitanud, niisiis valisin selle teema.

Lauren: Enesehinnang ja kehaga rahulolu balletitantsijate ja kaasaegse tantsustiili tantsijate seas. Tegelen ise tantsimisega ning soovisin uurimistöö siduda toitumise ning psühholoogiaga.

Mis oli uurimistöö valmimisel kõige keerulisem?

Annely: Kindlasti materjalide kogus, seda oli päris palju.

Elise: Alustamine ilmselt. Kui tead juba, milliseid materjale kasutada ja mida täpsemalt teha, läheb asi lihtsamaks, aga alustamine ja hoo sisse saamine oli veidi keeruline.

Lauren: Ütleksin samuti, et alustamine. Esimeste peatükkide jutuotsa avamine.

Kas ja kui, siis mille taha uurimistöö tegemine takerdus?

Annely: Jäin ajahätta, kuigi alustasin tööga üsnagi vara. Tahtsin anda endast maksimumi, aga siis läks see töö liiga pikaks ja teema laiaks, mis ei olnud just eriti sobilik.

Elise: Sattusin vahepeal segadusse, mida ja kuidas ma jätkama peaksin.

Lauren: Eriliselt ei takerdunud.

Reaalis räägitakse palju UT-st kui gümnaasiumi ühest kõige õudsemast kohustusest. Mis te arvate, kas jutud UT-st vastavad tõele, on ülepaistatud või hoopiski alahinnatud?

Annely: Ma ütleks, et minu jaoks oli see ausalt vägagi raske kohustus, mis vajab ikka korralikult pühendumist, aega ja kannatust. Tegemist ei ole kolmenädalase kiire referaadiga, millest paljud teiste koolide õpilased võivad rääkida.

Elise: Jutud jätsid uurimistööst palju hirmsama mulje, kuid raske on see ikka. Oleneb ka muidugi, millest kirjutad ja kui suure koorma oled endale ise võtnud, kuid kahjuks nõuab see ikkagi aega ja pühendumist.

Lauren: Hirm ja õudsed kuulujutud uurimistööst olid suuremad kui see väärt. Muidugi on uurimistöö teema keerukusest, mahust ning suhtest juhendajaga, kuid palju on ka enda ajaplaneerimisest, kohusetundest ning kättevõtmisest.

Levivad ka sellised jutud, et komisjonid pole võrdsed ja teemat valides tuleks lähtuda ka komisjoni liikmetest ja nende karmusest ehk mida karmim komisjon, seda raskem on läbi saada. Mida sellest arvate?

Annely: Päris täpselt ei oska öelda, aga võib tunduda nii jah, kahjuks.

Elise: Kahjuks ilmselt küll, kuid kui ise kõik korrektselt teha, siis ei tohiks midagi hullu olla. Mõni ehk saab veidi suurema ja õpetlikuma kogemuse.

Lauren: Kui kõik on korralikult tehtud ning juhendajaga läbi arutatud, siis ei

tohiks ühelgi komisjonil sinuga probleeme olla.

Kuidas oli ülejäänud eluga: kas sotsiaalne elu, trenn, õpingud jms kannatasid UT kõrvalt?

Annely: Kahjuks küll, kogu vaba aeg, mida on tegelikult niigi vähe, läks kirjutamise, täiendamise, lugemise ja vormistamise peale. Alati leidis midagi, mida muuta või parandada.

Elise: Siin on ilmselt jälle mängus kurikuulus enda planeerimine ajas. Kui võtta aeg koolitöö jaoks ja eraldi uurimistöö jaoks, jääb ka vaba aega. Vähem oli küll vaba aega, aga vahepeal peab puhkama ka ikka.

Lauren: Ei kannatanud.

Kas uurimusega peaks alustama suvel?

Annely: Jah! Mina seda ei teinud, aga peaks! Pärast kadestasin teisi, kes juba suvel pingutasid.

Elise: Kindlasti on nii elu lihtsam, kuid saab täiesti hakkama ka siis, kui alles sügisel alustad. Kui siiski vähegi viitsimist on, alusta suvel. Tänad ennast hiljem.

Lauren: Alustasin suvel ning leian, et üks kasulikumaid otsuseid, mida kindlasti soovitan teha. Aitab kooliaasta stressivabamalt läbida, alateadvuses ei piina alati mõtted uurimistööst, samuti rohkem aega keskenduda õpingutele, treeningutele ning lähedastele. Suve peale ei ole raske leida kuni viis päeva, mil ilm vilets ning saab suure osa uurimistööst kirjutatud.

Teeksite uuesti?

Annely: Mmm võib-olla isegi jah, lootes, et aega oleks rohkem ja teema oleks natukene kergem.

Elise: Võimalik. Alguses olin ikka täielikus teadmatuses, mis see uurimistöö täpsemalt on, nüüd oskaksin paremini ja kiiremini kogu töö teha.

Lauren: Kui tarvis, siis ikka. Vabatahtlikult enda aega ei panusta 50 lehekülje kokkukirjutamisele, kuid arendas väga oskusi arvuti ja programmide käsitlemises ning akadeemilises kirjutamises.

Mõni nõuanne järgmistele lendudele.

Annely: Alustage võimalikult vara ja valige teema, mis teid tõepoolest huvitab, vastasel juhul on väga keeruline see töö korrektselt lõpule viia.

Elise: Vali teema, mis sind huvitab ning

juhendaja, kellega hästi läbi saad. Siis sujub kõik kenasti ja kogu protsess võib isegi huvitav ja tore lõppkokkuvõtteks olla. Ja kindlasti vormista töö ja viita teksti sees kohe alguses juba õigesti.

Lauren: Vali teema, mis sind huvitab. Usun, et kuuled seda soovitusi söögi ette ning söögi peale, kuid see on tõesti oluline. Kasvõi enda spordialaga seotud. Alusta võimalikult vara ning ära lükka kirjutamist pidevalt edasi.

Midagi lisada oma kogemusest, tunded?

Annely: Tunnen end väga targana peale sellist kogemust!

Elise: Veider, kuid kindlasti kasulik kogemus oli. Milleski olen nüüd jälle targem.

Lauren: Tunnen, et olen Excelis jooniste loomises professionaaliks saanud.

Autori arvamus, kogemused ja nõuanded

Teema. Tead ju küll: vali teema, mis Sind päriselt ka kõnetab. Sinu uurimistöö, Sinu huvid, Sinule oluline teema. Arvesta teemat valides, et uurimistööga tuleb tegeleda ka füüsika arvestuste ja soovitusliku kirjanduse kõrvalt ehk lähtu oma huvidest. Samuti soovitan küsida juhendajaks õpetajat, kellega koostöö (potentsiaalselt) sujub, et ükski kaalukas küsimus ei jääks hirmu tõttu küsimata ja töö ei takerduks puuduliku suhtluse taha.

Kitsenda teemat ja ära üle- ega alahinda end. Materjalidesse uppuda ei ole tore, samas tasub uurimusse panustada, kui juba nagunii see käsile võtta.

Lemmikkoht kirjutamiseks. Leia endale sobiv koht kirjutamiseks: kohvikud, raamatukogud, (sõbra) kodu. Jällegi, lähtu endast ja oma soovidest. Mina eelistasin kohvikuid ja Keskraamatukogu kodule, sest kodus leidub alati midagi muud, millega tegeleda. Negatiivseks aspektiks oli vaid, et pidevalt kohvikutes käimine andis suure löögi rahakotile ja Keskraamatukogu muutus hilissügisel väljakannatamatult külmaks. Siis tulidki appi sõprade kodud.

Minu kõige suurem soovitus on võtta **üks vaheaeg** kirjutamiseks, sest Sa nagunii ei kirjuta terve aasta. Näiteks ei avanud ma oma faili hilissügisel peaaegu kordagi, kuid kirjutasin terve sügisvaheaja, mistõttu oli mul siiski edumaa. Ma ei näe mõtet alustada suvel, sest suvevaheaeg on puhkamiseks nii Sinule kui juhendajale. Alustamine, teema kitsendamine ja põhimaterjalide otsimine on uurimistöö baas, mille juures kulub juhendaja abi ja nõu kindlasti ära. Vaevalt, et juhendaja puhkeajal Sinu tööga tegeleda soovib, nii et ihaldatud edumaa asemel võib juhtuda, et pead hoopiski topele rügama. Lisaks ei pea UT nii pikk olema, et terve aasta sellega intensiivselt tegeleda, ning

parim motivaator on siiski aeg (või selle nappus). Uurimistööga alustades aitab **kalenderplaan**. Kuni Sa enam-vähem sellest kinni pead.

Vormistamine ja viitamine. Sa tänad end uurimuse lõpus, kui algusest peale õigesti oled viidanud ja vormistanud, sest hiljem viitsid sellega veel vähem tegeleda. Kui Sinu arvates on juhendis ebakõlad või on see kohati puudulik, kontakteeru oma juhendajaga. Aitad muuta juhendit arusaadavamaks ja täpsemaks kõigi jaoks.

UT ei ole nii hull, kui tundub ja räägitakse. Kõige raskem on vast alustamine, tegelikult pole hullu midagi. Enim võtab aega selle üle vingumine, kui alustada, läheb juba libedamalt. Usu, 11. klass möödub tänu UT-le palju kiiremini, nii et ära unusta oma aastat nautimast. Võta aega iseendale ja meelelahutusele ning motiveerige üksteist sõpradega. Samas ära läbi põle ja vaata ise, mille arvelt pead vajadusel kärpeid tegema. Me kõik oleme selle ära teinud, suudad Sinagi!

Mis peamine: **Sina teed uurimistööd**. Mitte juhendaja, ema-isa, sõber ega kass-koer. Juhendaja küll suunab ja aitab, aga töö pead ikkagi Sina valmis tegema. Nii et hakka pihta, katseta, eksi, saavuta edu, küsi vajadusel nõu ja tuge. Usu mind, lõpp on magus!

PÕHIKOOLILÕPETAJA VÄRSKED MULJED SISSEASTUMISKATSETEST

////////////////////
Katriin Kalle 138B

Kevad tuli teisiti ka põhikoolilõpetajatele, kes sisseastumiskatseid virtuaalkeskonnas lahendasid. Testid olid üles ehitatud mõnevõrra uutmoodi, kuid üldpilt drastiliselt ei muutunud. Ärevust lisas niigi pingelisele olukorrale hirm tehnika kokkuvarisemise ja ajanappuse ees, kuid üldjoones protsess sujus.

Uudne ülesehitus

Nelja kooli sisseastumiskatsed gümnaasiumiastmesse toimusid 19. mail EISI keskkonnas ja vestlused Google Meet keskkonnas. Katsete tegemiseks oli vaja kaameraga arvutit, et õpilast tuvastada, kuid sooritamise ajal kaamerat vaja ei läinud. Iga õppeaine lahendamiseks anti aega 30 minutit ning õppeainete vahel oli umbes 10 minutit, olenevalt sellest, kui kiiresti testi lahendamine läks. Esimese õppeainena oli eesti keel, teisena matemaatika, kolmandana inglise keel ning grande finalena füüsika.

Testid olid ühesuunalised, mistõttu ei saanud ülesannete vahel liikuda ega eelnevate juurde naasta. Füüsikas läksin ma seetõttu paar korda lukku, hakkasin liiga palju aega jälgima ja ei suutnud enam keskenduda. Minu jaoks oli kõige keerukam just ajafaktor, sest jäin seda liialt jälgima ja keskendumine hajus. Füüsikas jäi aega puudu, sest olen harjunud kõik andmed ja

valemid välja kirjutama, et tekiks selgem pilt ülesandest ja vajalikust lahenduskäigust. Katsetel oli aga viimane asi, millega tegeleda, andmete väljakirjutamine.

Vestlused toimusid Google Meet keskkonnas – minu vestlus kestis umbes 15 minutit ja osales kolm õpilast. Vestlus oli nagu vestlus ikka, kuid võidi küsida ka ainealaseid küsimusi, mida minult õnneks ei päritud. Sooviti teada, miks peaks Reaalkool valima just minu ning mida ootan Reaalkoolilt. Lisaks arutati testide tulemusi ja hinnetelehte. Vestlusel osalesid kooli juhtkond ja tulevased klassijuhatajad.

Tehnika närve ei säästnud

Minul koduseinad väga ei toetanud testide sooritamisel, lisaks vedas arvuti alt. Pool tundi enne katsete sooritamise algust ei ühendanud raal end internetiga. Jõudsin pärast kiireid rattasõite küla vahel kõigest üks minut enne katsete algust kaameraga varustatud arvutiga tagasi koju. Kirjalikult lahendades poleks seda probleemi tekkinud. Närv oli sees ikka, kuid pigem halvamoeline. Kartsin, et tehnika murdub ja süsteem jookseb kokku, mistõttu oleksin eelistanud teha katseid kirjalikult, sest lisaks eelmainitud potentsiaalsetele tehnilistele viperustele saan paberil lahendades palju selgemalt aru, mida tegema pean.

Eesti keel koosnes – nagu tavaliselt – lugemis- ja grammatikaülesannetest. Keeleküsimustes ajahätta ma ei jäänud,

sain mõne kahtlase koha ülegi vaadata ning siis kindla tundega edasi minna, tagasiliikumise võimalust polnud. Eesti keele test sarnanes proovitestiga ning ülesanded olid väga loogilise ülesehitusega, seega ei tekkinud kordagi ebakindlust ülesande lahendamise osas.

Reaalainetes oli enamik faktiküsimused, kus pidi kirjutama lahenduskäiku avamata vaid lõppvastuse. Matemaatikas oli ka üks graafiku ülesanne, kus pidi leidma funktsioonide väärtused ja graafikult lugema nende ristumispunkti. Füüsikas jaotusid ülesanded kaheks: pooled olid faktiküsimused ja pooled arvutusülesanded. Matemaatikas ega ka füüsikas ei pidanud õnneks sisestama mingeid keerulisi valemeid. Kolmikkatsetel seda aga nõuti, mis oli väga ebameeldiv ja raske protsess.

Testid ja vestlused olid lahendatud vastavalt olukorrale nii hästi kui võimalik. Katsed olid üles ehitatud aususele ja ei valmistanud suuri raskusi, kuid ajalimiit pani korraliku pingele peale. Minu hinnangul oleksid kaamerad võinud kogu aeg sees olla, sest nii oleks ehk saanud abimaterjale kasutada õpilasi tuvastada. Arvasin, et vestlusel küsitakse palju ainealaseid küsimusi, kuid seda ei tehtud. Isiklikult oleksin kindlasti eelistanud teha sisseastumiskatseid paberil, aga oleks ja poleks on pahad poisid ning praeguses olukorras valiti katsete läbiviimiseks parim variant. 🗨️

Üheksandike lõpuaktuse proov

Allikas: Tallinna Reaalkooli 138a ajaveeb

VEINIST, VIDEOTUNDIDEST JA IGATSUSEST. KAUGÕPE LÄBI ÕPETAJATE SILMADE

Liisi Puura
137A

Kaugõpe – see tekitab meis kõigis erinevaid tundeid. Mõnele meeldib, aga mõne jaoks on see suurim õudusunenägu. Omavahel koolikaaslastega rääkides on seda arutletud nii söögi peale kui söögi alla. Mida arvavad sellest segasumasuvillast meie kallid õpetajad? Saatsin õpetajatele lihtsa küsimustiku, millest sai välja lugeda nii mõndagi. Küsitlus oli anonüümne, kuid omal vabal tahtel võis oma isikut paljastada. Kokku vastasid 36 õpetajat.

Kas teile meeldib kaugõpe?

Alustasin kõige lihtlasema küsimusega ning 18 õpetajat leidsid, et kaugõpe on üks jube asi. Üheksa õpetajat arvasid, et see süsteem on hea, ja üheksa leidsid, et kaugõppel on nii positiivseid kui ka negatiivseid külgi. Põhiline boonuse, mis õpetajate vastustest silma paistis, oli pikenenud unetunnid. Õpetaja Piret Karu oli eriti õnnelik kevade üle ja kirjutas: „Olen olnud kaks kuud keset Eesti põhjaranniku loodust. Kahjuks ümbritsev loodus ei ole meie kohaloluga arvestanud, sest tavaliselt saabume alles suveks. Viimased kaks nädalat oleme sookurgede ahistamise ohvrid. Kaks paari sookurgi kõnnib õues ringi, tallavad tulbipeenas, jätavad terrassile jalajälgi ja märgiseid oma eelmisest kõhutäiest, koputavad aknaplekile ja toksivad auto läikivat stanget. Minu elu on nagu National Geographicu dokumentaalis!“. Kurvameelsemalt kirjutati, et arvuti taga on tüütu istuda ja inimkontakti igatsus tuleb peale. Martin Saar pajatas oma karantiini süngest unenäost: „Nägin ühel öösel unes, et andsin pikalt veebitundi... ja siis ühel hetkel sain aru, et seal veebitunnis ei olnud kedagi ja ma olin ennastalgavalt selgitanud karboksüülühendite keemilisi omadusi iseendale.“

Kas tunnete, et teil on rohkem aega kui tavaliselt?

21 õpetajat tõdesid, et elu on sama kiire ja tegus, võibolla isegi veel kiirem.

Kümme õpetajat leidsid, et kodusteks tegevusteks on rohkem aega, ning kaks neist täpsustasid targutades, et „Päevas on alati 24h.“ Viis pedagoogi leidsid, et sõltuvalt päevast on kas väga palju vaba aega või tuleb õhtutundideni arvuti taga istuda.

Kas tuju on sama hea kui koolis?

Kaksteist õpetajat leidsid, et tuju on halvem. Üks tundis, et parema tuju saavutamine on keeruline, kuid koolist möödudes tuleb alati naeratus näole. Samuti oli hulk õpetajaid, kes ütlesid, et parim aeg on see, kui oled õpilastega videotunnis, ning veel paremaks teeb tuju see, kui sa neid õpilasi arvutiekraanil näed. 19 pedagoogi leidsid, et suurt muutust nad oma tujus ei tunne, aga tuju pidevalt kõigub. Paljud leidsid ka, et kaamera ees iseendaga kõnelemine on kummaline ja vägagi harjumatu. Viis õpetajat teatasid, et nende tuju on isegi parem kui koolis.

Nüüd on aeg skaalaküsimusteks. Palusin õpetajatel vastata ühest viieni, kui hästi vastav lause nende jaoks kehtib.

Kui väga olete tüdinenud kaugõppest?

24 vastajat olid üpriski tüdinenud praegusest olukorrast. Õpetaja Reet Varik kommenteeris seda ka oma isiklikust vaatenurgast: „Tegelikult on ikka paras kopp ees kogu sellest olukorrast. Teha kodus tööd ja olla samal ajal kokk-koristaja-suhtekorraldaja oma kahele eelkoolialasele lapsele on kordi keerulisem, kui ma oleksin osanud arvata.“. Seitse olid enam-vähem neutraalsed ja viis ei olnud väga tüdinenud.

Kui väga tahate juba suve?

31 õpetajat kujutasid end juba kuumal rannaliival koos rahustavate merelainetega. Neli tundsid suve suhtes ükskõiksust ja üks tunnistas koguni, et tegelikult tahaks ta talve.

Kui raske on enesedistsipliin?

Lausa 28 õpetajat ütlesid, et saavad oma tööd pigem õigeaegselt valmis. Viis vahel hilinevad ning kolm on omadega peaaegu augus ja jätavad asju tegemata. Arvan, et ma pole ainus õpilane, kes ärkab vaevalt 10 minutit enne kõige varasemaid videotunde, aga õpetaja Mirja Bluum

tunneb sissemagamise koha pealt teisiti: „Ühel hommikul juhtus see, et magasin sisse. Olin ärkvel kella 5 ajal ja nägin aknast, et taevas on selge, ja rõõmustasin, et oh, nii armas, tuleb jälle üks tore päev! Siis aga jäin tukkuma ja ärkasin 7.30. MA POLE KUNAGI SISSE MAGANUD, viimati juhtus see ülikooli ajal, kui haiglas öövalveid tegin. Ütlesin endale: „Mirja, võta ennast nüüd kokku. Üks kord võib, aga kaks mitte ja kolm korda on juba uus süsteem!“ Õnneks algas Meet'i tund kell 9 ja jõudsin tundi õigeaks ajaks.“.

Kui väga igatsete õpilasi?

See on südantliigutav küsimus ning kõige populaarsem vastus oli „5“, mis tähendas „igatsen oma õpilasi väga“. Tervelt 29 õpetajat leidsid, et nad pigem igatsevad meid. Õpetaja Natalja Sinjukina ütles, et igatseb kõiki oma kolleege ja õpilasi. Neli õpetajat on igatsuse suhtes neutraalsed. Vastustest selgus, et kaks pedagoogi pigem ei igatse oma õpilasi ja üks õpetaja vastas vastusega „1“, mis tähendas „2 kuud ilma nendeta on olnud paradiis“.

Kui laisaks on karantiin teid muutnud?

Uskumatult 24 õpetajat leidsid, et nad on sama usinad kui tavaliselt ning karantiin ei ole neid põrmugi laisemaks muutnud. Kaia Kivitoa jutustas, et paneb isegi hommikul parfüümi peale, et rohkem tööpäeva tunne tekiks. Kaheksa vastajat olid oma mõtetes erapooletud ning neli õpetajat tunnistasid raske südamega, et nende elustiil hakkab lähenema vastusevariandile „elan dressides ja süüa kiirnuudleid“.

Kui masendunud te olete?

Sellele küsimusele vastati järgmiselt: 19 õpetajat leidsid, et nad on keskmiselt masendunud, 13 leidsid, et nad on õnnelikud või „õnnelikumad kui kunagi varem“. Neli õpetajat mõistsid, et nad vajavad peaaegu iga päev klaas veini, et funktsioneerida. Õpetaja Meelis Songe kommenteeris selle peale lõbusalt: „Veini asemel eelistan õlut.“ 🗨️

RETSEPT: KUIDAS GÜMNAST PARIMAT VÕTTA

////////////////////

Markus Vaher 135B

Mida noorem sa oled, seda paindlikumad on su kaks viimast ajurakku. Gümnaasiumi lõpuks saad aru, et neid tõesti pidanuks kasutama. Siin on lühike retsept, kuidas seda võiks ideaalis teha.

--- Õppimine ---

1. Minimeeri ajakulu ehk õpi efektiivselt. Proovi harjuda teadmisi omandama tunnis, kus sul on olemas toetav klassikaaslane või õpetaja, mitte kodus viimasel õhtul enne arvestust. Ainuüksi see kahandab ajakulu kahekordselt. Kui tunned, et 80% materjalist on omandatud, pühenda ülejäänud aeg lisalugemisele, mis täidab kõik lüngad ning muudab su arusaama kordades etemaks. Jutusta vene keeles kirjandusest ja kunstiajaloost – kaks kärbest.

2. Kujunda oma keskkonda ja harjumusi. Tähelepanu hajutavaid tegureid on ropult palju. Proovi neid enda kirjutuslaualt eemale hajutada, näiteks kukuta telefon voodi alla või diivani taha. Vajadusel mine lihtsalt raamatukokku õppima või laenuta koolis mõne klassi võti. Vokaalne muusika häirib enam kui instrumentaalne või lihtsalt vaikus. Mida eraldatumad on puhkeaeg ja -ruum tööajast ja -ruumist, seda lepasem on su regi.

3. Muuda õppimine võimalikult positiivseks tegevuseks. Materjali omandamine on kordades lihtsam rõõmsana (ka puht-neuroloogiliselt). Kui õpid üksi – näiteks kodus või kohvikus –, võta kõrvale soe tee, maasikad või šokolaad, mis muudavad kogu õppekogemuse palju meeldivamaks. Kui teineteist ülearu ei segata, tasub õppida ka sõpradega – seltsis segasem, hulgas hubasem.

4. Tee selgeid märkmeid. Mida selgema käekirjaga ja parema struktuuriga sa oma märkmeid teed, seda selgem on arusaam ainekust ning seda lihtsam on hiljem teadmisi meenutada. Näiteks enne eksameid. Reaalainete puhul on mõistlik avada eraldi vihik, kus põhivara ei upu ülesannete vahele ära. Tihti on õpikud palju halvemini koostatud, väheesisukad või kantseliidis kirjutatud, mistõttu neile loota ei maksa.

5. Hangi mapp või kaustik kõige jaoks. Gümna lõpuks koguneb kõigist paberitest, mis välja jagatakse, ligikaudu 10 cm kõrgune hunnik. Vältimaks asjade kadumist ja kaost, tuleb kohe alustada kiirkõitjate või kilekaante kasutamist. Kui iga kursus eraldi kaanetada, siis hoiad ka koti kerge.

6. Kasuta keeleõppeks ja kunstiajalooks Ankit. Anki on programm, kus lisaks välkkaartide koostamisele (nagu Quizlet surelikud) antakse sulle märku, millal peaks mõnd kaarti uuesti kordama vastavalt selle raskusastmele. Kui seda läbivalt gümnaasiumis vene keele sõnavara puhul kasutada, on tõeline oht, et suudad gümna lõpuks soravalt rääkida. Trikk seisneb eelkõige selles, et pidev enesekontroll aitab ära hoida olukorra, kus pärast kontrolltööd teadmised õhku haihtuvad.

7. Alusta uurimistöö teema otsimist varakult. Nii väldid olukorda, kus su teemavalik sind tegelikult ei huvita. Seejuures keskendu sellele, millist tööprotsessi sa tahad, mitte mis õppeainet. Valikud enamasti langevad kolme kategooriasse: (1) raamatukogus või arhiivis kirjalike allikatega töötamine, (2) matemaatiline või andmeanalüüs ning (3) laboris töötamine. Kui tööd teha ainult tulemuse pärast, on su 11. klass palju piinarikkam.

8. Kalender. Ligi pool Reaali gümnaasistidest kasutab kalendrit, mis hoiab nende elu enam-vähem koos ning vähendab ajapuuduse taaka. Pea on värskem, kui ei pea kõike meeles pidama ning kõik tähtsajad ja sündmused on selgelt kirjas.

9. Skeem. Olgem ausad, kolme aasta jooksul on igasuguseid hullusi nähtud ning kohati nõuab skeemitamine rohkem energiat ja mõttetööd, kui lihtsalt oma asjade ära tegemine (eelneva 8 punkti abiga). Tavaline spikerdamine on nüri ja nõme, aga mõned insener-tehnilised lahendused on tõesti imetlusväärased. Kuivõrd tegemist on akadeemiliselt ebauusa praktikaga, ei vastuta ma lugejale tekkiva kahju eest. Libedat suuska!

--- Tervis ---

Palun maga ja tee võimalusel nalja.

--- Vaba aeg ---

1. Tegele oma hobidega. Vahet ei ole, kas see on sport, tants, väitlus, teater või ornitoloogia. Võib tööle või vabatahtlikuks ka minna.

2. Käi kooliüritustel ja pidudel. Elu näeb sellises keskkonnas tihemini kui klassiruumis ning leitud sõbrad on tõenäoliselt tähtsaim, mis sa gümnaasiumist kaasa võtad. Pealegi on see hea vaheldus õppetööle. Eriti, kuna Reaalis on kõige legendaarsemad üritused ja peod, mida üks gümnaasium võib pakkuda.

3. Loe maksimaalselt. Sul ei ole hilisemas elus kunagi nii palju aega ja energiat, et lugeda. Mida rohkem tegeleda nii ilukirjanduse kui esseistikaga, seda mitmekülgsem sa oled ning seda lihtsam on riigieksamil kirjandit kirjutada. Alusta näiteks Taivo Pungase blogist.

--- Tulevik ---

1. Riigieksamid. Need otsustavad sissepääsu nii kodu- kui välisülikoolidesse. See puudutab kõiki. Nendeks tasub õppida, aga liiga palju ei pea muretsema.

2. Keeleeksamid. Mida nooremalt keeli õppida, seda lihtsam. Pealegi on gümnaasiumiaegsed tasemeeksamid sinu jaoks tasuta, mistõttu tasub end proovile panna. Parim aeg nendega tegeleda on 11. klassi teises pooles, sest 12. klassis võib tekkida tahtmine välismaale minna ning selleks on vaja oma keeleoskust tõendada. Inglise keele eksamit saab iseenesest hiljem ka teha, aga prantsuse, hispaania, vene ja saksa keelega on keerulisem.

3. Euroopasse kandideerimine. Ühendkuningriiki tuleb dokumendid saata jaanuaris, aga Oxbridge'i proovijatel juba oktoobris. Mõttele oma motivatsioonikiri väga ilusti läbi, lase seda vilistlastel ja sõpradel kontrollida. Häbeneneda ei tasu midagi. Mandri-Euroopa ülikoolide tähtsajad on enamasti jaanuaris või hiljem ning nende puhul on eristusi nii palju, et seda siin kirjeldada ei jõua. Igatahes tuleb osata ligi pool aastat ette mõtelda, sest viimasel hetkel eksistentsiaalseid otsuseid langetada ei ole hea mõte.

4. Ameerikasse kandideerimine. Kallis lõbu. SAT-testideks tasub harjutada ning

mottkirjadega tuleb samuti roppu vaeva näha. Ettevalmistuste põhiraskus langeb 12. klassi sügisesse ja detsembrisse. *High risk, high payoff* ettevõtmine.

5. Olümpiaadid on vähetähtsad. Enamik maailma ülikoolidest ei tea Eesti olümpiaadidest suurt midagi ning ka rahvusvahelised on neile väheolulised. Kõige kasutum on olümpiaadiralli 12. klassis, sest need tulemused ei muuda

enam kuigi palju. Aga kui tahad Tartusse meditsiini õppima minna või lihtsalt eritingimustel sisse saada, siis on teine lugu.

6. Altruism. Mida iganes sa teed, su CV pealt näevad nii ülikoolid kui tööandjad, et oled „tark, aga kasutu”, kui ainult omakasu taga ajad. Välisülikoolide kohad on piiratud ning nendele kandideerivad ka oma riikide kliimamarsside algatajad või

pagulaslaagrites vabatahtlikuna töötanud inimesed. Kui teed midagi võrdväärselt olulist, oled korraga maailmale hea, rakendad oma tegelikku potentsiaali ning saad konkurentsieelise.

Selle retsepti järgi tegutsedes on raske oma kooki ära rikkuda, aga siiski võimalik. Lõpuks on iga tort isesugune. Andke endast parim ja maailm annab vastu.. Kivi kotti, sõbrad. 135. out.

VÄÄRTUSTAMATA UNI (ШКОЛА EDITION)

////////////////////

Paul Mark Tammiste 135B

Päevas alla seitsme tunni magamine viib pikas perspektiivis inimese halvale teele. Peale selle, et see suurendab drastiliselt vähi, Alzheimeri ja diabeedi riski, mõjutab see tugevalt ka inimese psühholoogiat. Väsinud inimesed kogevad rohkem emotsionaalselt ebastabiilsed (depressiooni ja enesetapp on samuti tugevas korrelatsioonis vähese unega). Samuti mõjutab unevaegus tugevalt inimese hormonaalset taset, mis võib katastroofiliselt mõjuda noore inimeseaju arengule, kasvule, kehakaalule ning viljakusele. Ainuüksi üks halvasti magatud öö võib vähendada immuunsüsteemi efektiivsust 50% võrra.

Seda hirmutavat sissejuhatust lugedes võib lugejal tekkida mõte: „Mina ei kuulu nende hulka. Isegi kui ma koolinädala sees magan keskmiselt vähem kui 7 h, siis nädalavahetustel ma magan keskmiselt 12 h. See kompenseerib minu unepatust.” Teadus ütleb meile aga kahjuks teisiti. Tuleb välja, et unevaeguses vabanemiseks peab indiviid saama rohkem kui kaks päeva korralikult magada (kolm kuni viis päeva on tavaliselt taastumisaeg). Seega meie kullakallis nädalavahetuse uni mõjub otsekui mõnituseks meie kehale. Just siis, kui keha on hakkamas taastuma, tõmbame kõigele sellele vee peale esmaspäevase äratuskellaga ning unevaeguse tsükkel jätkub taas. Ei pea mainima ka tõsiasja, et suurem osa sotsiaalelust kaldub tihtipeale nädalavahetuse peale, ebanormaliseerides meie unerutiini veelgi rohkem.

Kõigele sellele on tihtipeale kaheosaline lahendus: aja planeerimine ning õigel ajal magama minemine. Järgides neid kahte printsiipi, ei olegi koolis käimine enam nii hull. Inimeste füsioloogia aga räägib teist juttu. Kuskil 30% populatsioonist on „õhtu inimesed”, 30% sellised „hommik-õhtu inimesed” ja ülejäänud hommikuinimesed. Seega hommikune koolitund on ebanugav kuskil kolmandikule rahvast ning teisele kolmandikule absoluutselt trööstitu. Hommikul garderoobis ringi käies tundub aga vaatepilt hoopis pigem, et 95% inimestest ei „funktsioneer”. Siin tuleb mängu teismeliste eripära, mis mõjutab põhimõtteliselt meid kõiki: vaatamata sellele, mis unetüübiga inimene sa ka ei ole, teismelisena nihkub see veel 2-3 h hilisemaks. Evolutsiooniliselt on see seotud asjaoluga, et noored isased kasutasid hiliseid ööminutid emastega kurameerimiseks samal ajal, kui alfad magasid. Seega tekib tunne, et me käime hommikul vara koolis ainult seetõttu, et vanematel pole oma lapsi kuskil hoida, kui nad peavad tööle minema (teine põhjus võib olla, et keskmise eesti õpetaja vanus on juba nii kõrge, et nad ei oska oma hommikuste tundidega teha muud, kui lapsi kooli ajada ☹. See on kohati mõistetav põhjus, kui laps on äsja lasteaiast välja astunud, kuid suure maja osas ei tohiks selline pseudopõhjus kooliskäijaid kurnata.

Uneteadus on inimeste üks hilisemaid teadusharusid, mis sai tõsise tõuke alles pärast Freudi unenäoteooriaid. Kuigi meie arusaamine unest on viimase aja jooksul tänu tänapäevasele tehnikale kõvasti paranenud, ei anna siiski

suurem osa inimestest unele tähelepanu. Probleem aga ei peitu selles, et meile ei meeldiks magada, vaid süsteemis endas. Meie industriaalajastust pärit töö- ja kooligraafikud on olnud tänaseni muutumatud. Ainuüksi mõistes, kui tähtis on uni inimese tervisele ning noore inimese arengule (+ teadmiste salvestamine toimub une ajal), peaks koolide algusaegu muutma.

NB! Varajaste ärkamistega saab kannatada just REM uni, mis on eriti tähtis kujutlusvõime ja loovuse jaoks. Just neid omadusi on meie koolisüsteem hakanud viimasel ajal väga kõrgelt hindama. Kuidas nad aga kavatsevad seda õpilastelt nõuda, kui süsteem ise seda ei soodusta.

Meditsiiniklassile maiuspala: Seda teadmist, et uni on üks parimaid ravimeid, teadis juba vanarahvas. Praeguses haiglasüsteemis on igas palatis keskmiselt kuskil 6-8 patsienti. Igal patsiendil on oma andurid, mis aktiivselt piiksuvad ning suurema osa ajast domineerib palatites külm, intensiivne valgus. Kujutage ette, kuivõrd palju võiks aidata patsiente paranemisel lihtne haiglareform, kus patsientidel oleks ligipääs silmaklappidele, kõrvatroppidele ning laes olev valgus käituks nagu päeval valgus (muutudes õhtupoole aina soojemaks). Samuti vähendaks väiksem ravimite kulu ja lühem patsiendi haiglas oldud aeg suuresti haigla kulusid. Ma ei hakka isegi rääkima, kui suur mure on haiglate 12 h (õised) töövahetused ning kuidas vigade hulk per tund drastiliselt tõuseb aja jooksul. Haiglas saaks palju reforme läbi viia...

MIDA KRIISIST KAASA VÕTTA?

////////////////////
Kertu Birgit Anton 136A

Koroonaviiruse levikust tuleneval erilisel olukorral on väga palju ahastamapanevaid, masendavaid ja nõmedaid tagajärgi. Ometi on selles enneolematu situatsioonis ka mõningaid inspireerivaid aspekte, mida võiksime kaasa võtta uude normaalsusesse, kuhu me koroonaviiruse taandudes üheskoos liigume.

KAUGÖPPE- JA KAUGTÖÖSKUS

Arvatavasti ei jää koroonakriisi esimene laine lähiaja viimaseks korraks, mil märkimisväärne osa ühiskonnast peab olema kaugõppel või -tööl. Lisaks võimaldab kaugõppe- ja -tööskus inimestel paindlikumalt toimida näiteks haigestumise või treeninglaagri puhul. Miks ei võiks meil olla näiteks kord kuus üks kaugõppepäev? Säiliks oskused distantsilt õppida-õpetada ning õpilased, kes eelistavad omaette süveneda, saaksid õppida osa ajast just neile sobival viisil. See vähendaks transpordivajadust, mis on kliimakriisi leevendamise seisukohast väga positiivne. Kui seda teha näiteks põhikoolis (vanemas astmes?) ja gümnaasiumis eraldi päevadel, oleks koolis aeg-ajalt ka meeldivalt rohkem ruumi.

Õppetöö algus hiljem kui kell 8 hommikul. Olen täheldanud, et minu tutvusringkonnas alustab suur osa õpilasi praegu enda päeva hiljem, kui tavaliselt koolis käies, samas jõuavad nad õppetükid õhtuks tehtud ja on tavapärasest rahulolevamad. Siinkohal meenutan ka Tarmo Pungase 2018. aastal kaitsnud uurimistööd, millest järeldus, et Reaali õpilased ei maga üldiselt piisavalt ning õpilased, kes läksid hiljem kooli, magasid hommikul kauem. Õppetöö alguse korral näiteks pool tundi või tunni võrra hiljem oleks suur osa õpilasi puhanumad, värskemad ning rohkem valmis õppima.

Üksteise aitamine. Märkimisväärne osa ühiskonnast on sattunud praeguse kriisi tõttu majanduslikel või teistel põhjustel keerulisse olukorda, samas on suurel osal ühiskonnast võimalik moel või teisel kellelegi abiks olla. Teatrites on korraldatud heategevuslikke etendusi, kriisi alguses võrsusid uued abivajajate ja -pakkujate ühendamine platvormid ning üle Eesti hakati lapsi kiirkorras arvutitega varustama.

Eesti Pagulasabi ja teisedki valmistavad vähekindlustatutele toitu – näiteid on veel ja veel. Seisame edaspidigi õlg õla kõrval ja julgeme abi küsida!

KODUS VARUDE OMAMINE

Päästeamet on püüdnud aastaid inimestele selgitada, kui oluline on omada kodus varusid, millega saaks vähemalt paar nädalat üle elada. Eriolukorra alguses hakkasid inimesed nakkusohu vältimiseks suuremaid poeskäike tegema, mille tulemusena ei peaks järgneval kahel nädalal poodi väisama. Päästeameti soovitude kohane toiduvaru on nüüd olemas palju enamates kodudes, kui enne kriisiperioodi. Nii jätkata!

KODUMAISE TOIDU EELISTAMINE JA VÄIKETOOTJATE TOETAMINE

Sellea aitamine hoida elutegevust maapiirkondades, edendame Eesti majandust ning oleme tõenäoliselt keskkonnasõbralikumad, kui välismaal toodetud kraami soetades, sest säästame transpordi arvelt.

TARBIMISE VÄHENDAMINE

Kuna kriisi tingimustes ei ole saanud lennukiga lennata või ostukeskustes poodlemas käia, on paljud inimesed hakanud tavapärasest vähem tarbima, ostes enam-vähem vaid neid asju, mida nad vajavad. Üks praeguse kliima- ja ökokriisi põhjuseid on aga inimkonna liigne tarbimine: me elame üle Maa võimete. Kindlasti ma ei väida, et me peaksime tulevikuski vaid nelja seina vahel istuma ja mitte midagi ostma. Küll aga olen ma

Autori kodu saun, millest kujundati koroonakriisi ajal jõulutulede abil hubane videokõnede tegemise ruum, lisaks sai sellest ka kuivainete ladu.

Erakogu

veendunud, et praegune olukord annab hea võimaluse korraks mõelda: kas mul on ikka tegelikult vaja minna järjekordsele osturetkele mõnda riidepoodi või saan ma üpris hästi ilmagi hakkama?

TEADLASTE VÄÄRTUSTAMINE

Viimase kahe kuu jooksul on teadlased saanud nii Eesti kui ka välisriikide meedias, samuti poliitikute seas rohkem tähelepanu kui... Ma ei teagi, millal viimati teadlaste sisendit nii tähelepanelikult kuulati ja rakendati. Eesti tippviroloogid ja -statistikud said igapäevaselt sõna pressikonverentsidel ning eetriaega riigi tähtsaimates uudistesaadetes. Valitsuse kriisikomisjon langetas otsuseid matemaatikute ja füüsikute loodud mudelite põhjal. Teadlaste panusele loodetakse koroonaviiruse vastase vaktsiini leidmisel. Kas nüüd oleks aeg tõsta teadusrahastust ka 1% peale SKP-st? Muidu ei pruugi meil järgmise kriisi ajal (mille tulemine on vaid aja küsimus) olla piisavalt nutikaid teadlasi erinevatest valdkondadest, sest nad on läinud Eestist välja paremini tasustatud teadust tegema. Ilma teadlasteta oleme aga riigina palju altimad tegema nigelaid otsuseid, mis põhinevad andmete asemel emotsioonidel.

Koroonakriisieelse normaalsuse tagasitulek on minu arvates väga ebatõenäoline. Pigem oleme liikumas uude tavalisusesse, mis on meie kõigi kujundada. See on hea hetk, et peatuda, vaadata enda ümber ning kaaluda, mida võiksime uute kogemuste põhjal teha varasemast paremini. ❶

AKTSIAMÄNGURI PIHTIMUS KARANTIINIS

////////////////////
Erik Laur 135C

On neljapäev, 7. mai kell 10.05. Tallinna börs just avati. Enne kui portfelli silma peale viskan, võtan külmast pudeli kangemat, kuna tean, et sealt head nahka ei tulegi. Õigesti tegin. Võtan lonksu. Tundub nagu oleks jõulud: kõik on punane. Ainuke erinevus on selles, et punased on aktsiate tootlused, mitte inimeste kampsunid või nunnud mütsid. Üks roheline kuuseke on ka. See on Sadam, Tallinna Sadam. Oma armsa dividendiuudisega on ta palju ostjaid juurde saanud. Nunnu, 3,14% tõusu kümne minutiga. Meenutab paari nädala tagust Kaubamaja, mis ka dividendiuudise peale lausa 7,3% tõusis ja siis, kui dividendisaajad olid registreeritud, 8,4% kukkus. Tühjendan klaasi selle peale.

Veebruariaegsetest tippudest pole midagi alles. Kõik on kukkunud, küsimus on lihtsalt selles, kes rohkem. Kuigi kuu aega tagasi oli hüllem, on praegugi tippudest puudu üle 20%. Tallinkist ei hakka isegi rääkima. Võtan lonksu Paavo ja ta kamraadide terviseks. Korra viskan pilgu Vilniuse börsile, et Šiauliu seisu näha. Ka see, hea P/E indeksi ja keskmiselt 5% divika tootlusega eestlaste lemmikaksia on oma tipust 27% maas. Valus vaadata, võtan lonksu. Ei hakka kergem, võtan veel ühe. Võtan lahti Äripäeva, mille digiteminus mul eile lõppes. Omal ajal sai seda ikka tellitud, kui veel raha oli. Meenutan Investor Toomase nutulaulu, kuidas ta Mintoses raha kaotas. Puhaku rahus Armeenia Finko grupp ja Toomase 13% Mintose rahadest. Nende terviseks! Pealkirju lugedes saan üha enam aru, et kinnisvaraga hakkab pekki minema. Merko ja Nordeconi prognoosid on sama kurvad nagu 135. lend oma 12. klassi ürituste ärajäämise pärast. Kunagi oli plaan Estategurusse või Growdi pisut raha lükata. Vedas, et seda ei teinud. Tervist! Lohutuseks loen, et isegi Warren Buffett müüb kuue miljardi eest lennufirmade aktsiaid. Vinge, ma müüsin 50 euro eest Coopi. Scrollin allapoole ja näen pealkirju „Tallink võttis vastu korraliku kahjumi“, „USA-s kaotas nädalaga töö veel 3 miljonit inimest“, „Palo juhitud kett sulges kasiinosid“ jne. Masendus suureneb, teen klaasi tühjaks. Aitab Äripäevast. Võtan lahti USA börsi.

S&P 500 näeb täitsa kena välja. Taastumine 2200 pealt 2900 peale on märkimisväärne. Dowl sama lugu. FB ja AAPL näevad ka täitsa ilusad välja. Kui kuue kuu või aasta graafikut vaadata, siis jõnksu on muidugi näha. Tekib tunne, nagu kriis oleks möödas. Miks siis Balti turud nii maas on. Helmed, mis värk on? Vähemalt tehakse meil varsti piirid lahti, saab Läti odava alko järele tormata, mis enam ei tundugi nii odav. Veits tulevikuprognoosi ka: just lugesin Tony Robbinsi (lonks selle mehe terviseks) „Kõigutamatust“, kuidas isegi Ray Dalio ja Buffett ei oska tulevikku ennustada. Aga teeme proovi, mis siin kodus ikka muud teha. Õppida? Kui vaid motivatsiooni leiaks. Võtan lonksu, valan klaasi uuesti täis ja hakkam mõtteid koondama. Seni on kehtinud üks reegel – *cash is king*. Tundub, et see aeg hakkab läbi saama. Asutusi hakatakse avama, Soll on juba lahti, Viru Keskus ka, seega peaks Kaubamajal paremini hakkama minema. Muidugi ei oska keegi öelda, kas ta kaupleb hetkel õige hinna juures. Pankade kohta ei oska öelda, neist ma ei saa enam aru. LHV on küll tublisti tõusnud, aga Lõhmus pantis ikka miljoni eest aktsiaid. Miks ta nii tegi? Pole aimugi.

Oil goes on wild ride over storage fears

Price of active WTI futures contract per barrel in \$

Source: Refinitiv
© FT

USA nafta hind kukkus 20. aprillil esimest korda ajaloos miinusesse – hind oli -37 dollarit barreli eest

Kinnisvara ma ei näpiks. Nagu Toompark ütles: „Hoop kinnisvarale alles selgub.“ Ilmselt läheb veel odavamaks, seega kellele Tartusse korterit vaja, siis varsti võib hea aeg olla. Seevastu Tallink võib huvitav olla. Pankrotti ta ei lähe, meie riik armastab teda liiga palju selle jaoks. Ilmselt on ta üks suurim toetuste saaja. Dividendi ootuste tõttu head tõusu näidanud Sadam ja Vesi tunduvad kahtlased, eriti esimene. Vett me joome niikuinii, aga sadama jaoks võib veel vara olla. Vaataks, mis peale dividendi maksmist juhtuma hakkab.

Kuigi piirangud võivad vaikselt otsa saada, siis majanduslangus ilmselt jätkub. Euroopa komisjon prognoosis Eestile juba pea 7% majanduslangust. Lohutust leiab sellest, et järgmise aasta prognoosi kohaselt peaks kasv olema aga 5,9%. Elame, näeme, loodame parimat. Eks selgub, mis meie ministrihärnad Toompeal korraldama hakkavad. Eksamid nad juba tegid vabatahtlikuks, äkki teevad majanduskasvu ka? Ei tea, loodetavasti mitte. Võtan veel viimase lonksu ja panen piima külma tagasi. Oli juba soojaks läinud. ❷

Financial Times

SKANDAAL!

HTM MÄSSIS REAALI POISI ÜMBER OMA SÕRME

////////////////////

Karmen Laur 136B

Tähelepanelik lugeja on märganud, et Reaali Poiss on viimastel kuudel olnud kadunud kui tina tuhka. Kuhu jäi armastatud ja hinnatud koolileht? Kuidas on asjasse segatud Haridus- ja Teadusministeerium? Kas mõni leht näeb veel ilmavalgust? Reaali Poisist lahku löönud uuriv toimetus vedas oma eluga riskides niidiotsi, et tõde päevavalgele tuua.

Kuulduste kohaselt kogunesid juhtkond ja Reaali Poisi peatoimetus märtsi lõpus direktori kabinetti, et võtta vastu rusuvaid otsuseid. Esindatud oli ka Haridus- ja Teadusministeerium, kes distant-sõppel Eesti haridusasutustele kätt peal hoides neid oma taktikepi järgi tantsima sundis. Ei pääsenud ministeeriumi kullipilgust ka Reaali Poiss. Nimelt tuli kõrgemate võimude poolt korraldus tsenseerida artiklid ja muuta süütu koolileht sisuliselt HTM-i propaganda hääletoruks. „Aga ma ei näe siin midagi vastuolulist. Reaalkooli väljaanne oli ja on ümbruskonna mõjukaim ja aktiivseim seitung, mis kulub

Tõe levitamisel marjaks ära,” selgitas minister.

Iseenesestmõistetavalt ei tunnistanud minister ja nõunikud rahva teadlikku mõjutamist, vaid tituleerisid end hoopiski Tõeministeeriumiks. Peatoimetuse ja juhtkond vastasid kui ühest suust, et Reaali Poisist tuleb käed heaga eemale hoida, kuid HTM ei jätnud jonniga esitas ultimaatum: koolileht kas allub korraldusele või põhikooli lõpueksamid kaotatakse paupealt. Koolipere küll nägi kurja vaeva, et oma väärtuste ja tõekspidamiste eest vapralt seista, kuid ministeerium oli oma nõudmises resoluutne. Hambad ristis anti HTM-ile ligipääs kõikidele RP valdustele. Nüüdne Haridus-, Teadus- ja Tõeministeerium (HTTM) tallas Reaali Poisi oma jalge alla ja tegi koolilehele totaalset muutumise, nimetades väljaande ümber Tõe Poisiks, mis ilmub igakuiselt veebiversioonina ministeeriumi kodulehel ning on füüsiliselt saadaval Tõde tunnustavates asutustes. HTTM-il on soov pista ajaleht ka koolipere toidupakkidesse, kuid see idee pole veel jõustunud. Igal juhul on

Reaali Poiss eilne päev ja võimu on võtnud vaid sulatõde avaldav Tõe Poiss. Reaali Poisi truul lugejaskonnal jääb vaid loota, et koolileht pöranda all edasi tegutseb ja ühel kaunil päeval taas tuhandest tõuseb.

Hea lugeja! Reaali Poiss ei ole tegelikult kuhugi kadunud, loed ju isegi suuremahulist kevadlehte. Kaugõppel ei ole me tõesti lehti välja andnud, kuid tegevust me kindlasti ei lõpetanud. Koroonajaal on vandenõuteooriad ja valeinformatsioon veelgi jõulisemalt levinud, mistõttu soovisin teie peal väikese katse sooritada. Usun, et mõistsid artiklit lugedes, et tegemist on täieliku väljamõeldisega: tekstis leidus sellele

mitmeid viiteid, mida ma ka välja toon. Loodan, et suutsin lahutada meelt, kuid veelgi enam loodan, et järgnevad näited aitavad paremini mõista võltsuudiste ja satiiriliste tekstide olemust. Matkisin oma kirjutises Lugejakirja, mis on satiiriline ja teadlikult võltsuudiseid avaldav väljaanne. Ma analüüsisin oma uurimistöös üle saja Lugejakirja artikli, nii et olen küllaltki tuttav selle käekirjaga. Lugejakirja artiklites on ohtralt selgeid viiteid fantaseeringutele, mis ei vasta tõele. Nii ka minu artiklis. Põhjalikumalt saad Lugejakirja loomega tutvuda minu uurimistöös või kasvõi sealseid järeldusi ja kokkuvõtet lugedes. Samuti soovitatakse heita taas pilk oktoobri- ja novembrikuu lehte, et tuletada meelde, mis need võltsuudiseid õigupoolest on ja kuidas meediat teadvustatult tarbida.

Nüüd aga spetsiifilisemalt. Artikkel on absurdne: ei ole olemas Haridus-, Teadus- ja Tõeministeeriumit, Tõe Poissi ega RP uurivat toimetust; HTM ei võimutse sel viisil Eesti koolide üle, ei tsenseeri koolilehti ega levita propagandat. Samuti ei vasta tõele artiklis esitatud tsitaat. Lisaks on pealkiri sõna otseselt mõttes skandaalimaiguline, kirjutatud osaliselt suurte tähtedega ja sisaldab hüüumärki – need kõik on viited võltsuudisele. Pea igas lauses on kasutatud fraseoloogisme, millel on ülekantud tähendus. Näiteks ümber sõrme mässima, ühest suust vastama, taktikepi järgi tantsima, jalge alla tallama, marjaks ära kuluma, pöranda all tegutsema. Leidub ka metafoore nagu kullipilk, hääletoru, kõrgemad võimud, eilne päev ja sulatõde ning epiteete nagu rusuv otsus, hinnatud, armastatud ja süütu koolileht, mõjukaim ja aktiivseim seitung, resoluutne ministeerium. Kõnekujundeid leidub rohkemgi.

Loe artikkel veel kord läbi ja pööra tähelepanu erinevatele näidetele, mis viitavad väljamõeldisele. Sama kriitiliselt ja tähelepanelikult tuleks hinnata ka muid tekste. Loomulikult ei ole kõnekujundite kasutamine ilmne viide ebakvaliteetsele tekstile, kuid siis tulebki appi kaine mõistus. Teravat kriitikameelt ja hoidugem kõige uskumisest!

EKSPERIMENT TRAMMILIINIDEL KUIDAS SÕITA ÜHISTRANSPOORDIGA TEISITI?

////////////////////

Indrek Paljak 137A

Enamasti kasutatakse ühistransporti ühest punktist teise liikumiseks võimalikult lühikest teed pidi. Saab ka teisiti.

Alates 1959. aastast on inimesed Londonis ja New Yorgis proovinud saada Guinnessi maailmarekordi omanikeks, läbides oma linna kõiki metroopeatuse võimalikult lühikese aja jooksul. Londoni kõigi 270 peatuse läbimise rekord on natuke alla 16 tunni, New Yorgis on aga 469 peatust, mille läbimine võttis hetkesel rekordiomanikul 21 tundi ja 28 minutit. Analoogete ettevõtmisi on tehtud ka Londoni trammivõrgustikuga, lisaks on loodud ka väiksemaid väljakutseid, näiteks ainult kõigi kesklinna peatuste läbimine või iga peatuse läbimine, mille nimes on sõna Park. See ajendaski sarnast eksperiment Tallinnas tegema, eriti kuna meil on võrgustik palju väiksem (41 trammi- ja 39 trollipeatust). Tallinna mitmesaja bussipeatuse läbimine võtaks aega vähemalt 2 päeva, kuna bussigraafikud on palju hõredamad.

TÄPSED JA RANGED NÕUDED

Aegade jooksul on kujunenud välja erinevad reeglid transpordivõrgustiku läbimiseks. Põhiline neist on, et ei ole tarvis läbida iga teelõiku või astuda igale platvormile, aga peab peatuma igas

peatuses, seega ekspressliiniga peatustest möödumine ei aita. Eri peatuste vahel liikumiseks võib joosta või tarvitada teisi ühistranspordi meetmeid, kuid ei tohi kasutada autot, taksot, jalgratast ega muid isiklikke abivahendeid. Näiteks läbis Londoni metroo peatuste läbija üle 15 kilomeetri jalgsi. Lisaks tuleb pidada logi, kuhu on märgitud, mis kell igasse peatusesse jõuti ja mis liini selleks kasutati.

Guinnessi rekordite raamatusse saamiseks on vaja ka kahte iseseisvat pealtvaatajat, kes stopperi esimeses peatuses käivitavad ja viimases peatuses peatavad. Samuti eeldatakse pilti igast peatusest ja kogu teekonda tuleb filmida. Nende uute ja raskesti täidetavate reeglite pärast on rekordite raamatusse pürgijate hulk viimastel aastatel vähenenud.

MIDA TEHA, ET TULEMUS OLEKS VÕIMALIKULT HEA?

Alguses oleks mõttekas marsruut läbi mõelda: otsustada, millal ja kust ettevõtmist alustada. Näiteks Tallinnas on Kopli-Hobujaama haru kõige pikem, seega on mõistlik seda läbida vaid üks kord. Graafik on Tallinnas tihedaim nädala sees: siis läheb ümberistumine kiiremini, samas võib ummikute läbimine aega võtta. Vahel on mõistlik ka vaadata, kui palju jääb aega ühe trammi saabumise ja teise

väljumise vahele. Tuleb arvestada sellega, et sõiduk võib olla paar minutit ajast ees või hoopiski mõni minutit ajast maas. Lisaks tuleb kasuks Tallinna veebileht gis.ee/tallinn, kus näeb peaaegu kõikide Tallinna ühissõidukite liikumist reaajas.

24. jaanuaril sai planeeritud teekond läbi proovitud koos klassikaaslase Mihhliga. Alguspunktiks oli Suur-Paala, kust väljusime kell 15.30 trammiga number 2 Majaka põiku. Seal istusime ümber trammile number 4, mis viis Lennujaama. Lennujaamas pidime lõpp-peatuses viis minutit trammis istuma, sest sellela kahjuks ei saanud. Seejärel sõitsime sama trammiga Tondi peatusesse, kus meid ootas Kadriorgu sõitev retrotramm number 3. Hobujaamas asusime ümber trammile number 1, mis läbib samuti Kadriorgu ning jõuab oma viimasesse peatusesse Koplisse. Sellega läks õnneks, sest graafiku järgi oleks tramm number 1 jõudnud peatusesse koguni 3 minutit enne trammi number 3. Kokku võttis kõikide peatuste läbimine aega 1 tund, 43 minutit ja 41 sekundit. See on ilmselt Tallinna trammipeatuste läbimise rekord, kuna andmeid muude analoogsete katsete kohta pole. Arvatavasti oleks võimalik saada ka aeg 1 tunni ja 40 minuti kanti, aga see eeldaks väga head õnne.

Järgmisena on plaanis läbida kõik trollipeatused, mis võtaks samuti alla kahe tunni, või hoopiski kõik trolli- ja trammipeatused, mis nõuaks umbes 4 tundi. Kui keegi plaanib trammipeatuste rekordi üle teha, andke aga teada!

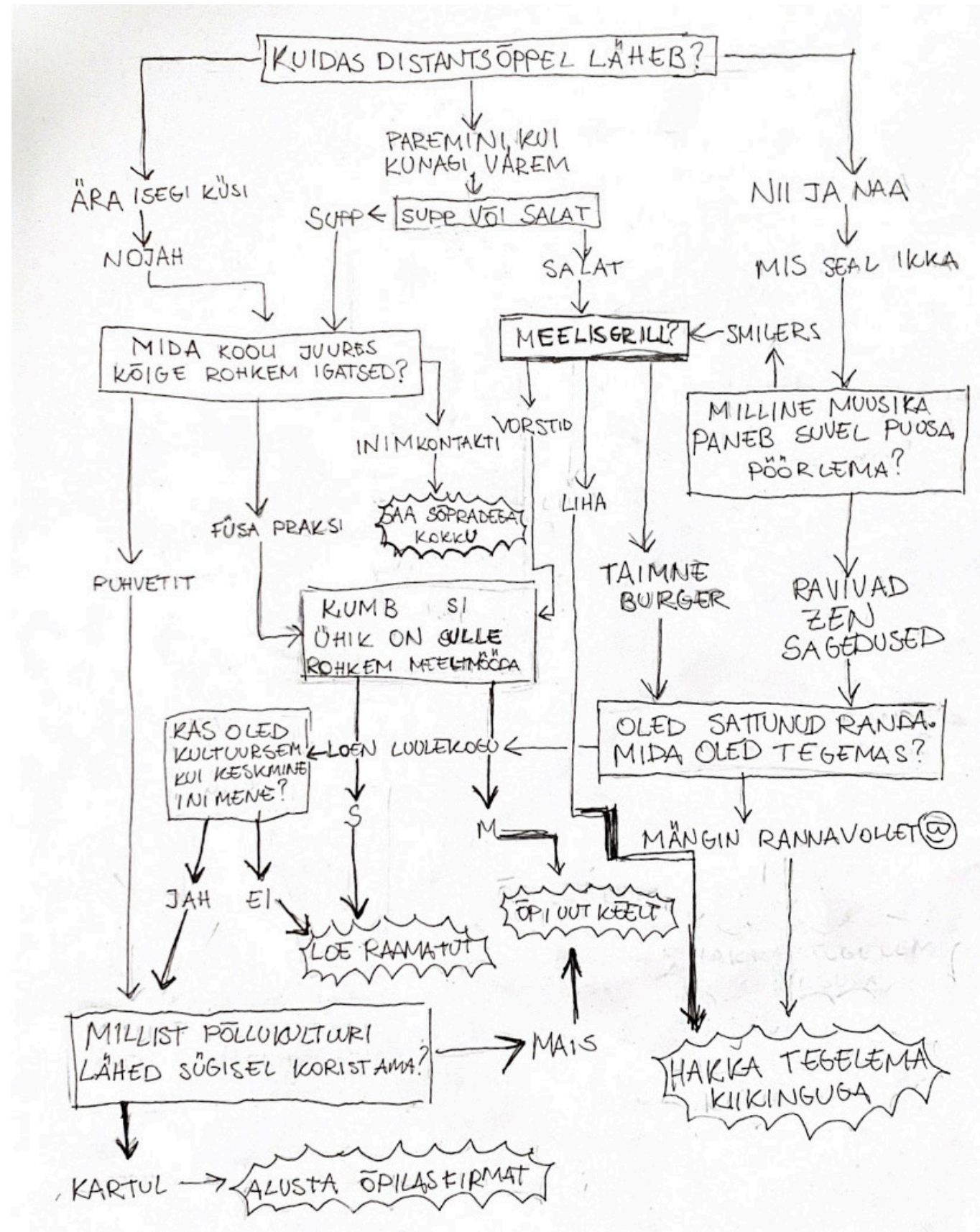
Kaardistatud eksperiment Erakogu

SOOVITUSNURK

//////////

Eliis Lelov 137A

LUULE

nüüd, kus tunnid google meetis
tegin ootamatu lükke
kõik online tunnid tegin mina
kõhulihaseid ja kükke

nüüd eesti ajaloost ei tea ma midagi
mitoosist pole kuulnud ridagi
meelest läinud liitmistehe
aga võtan rikka mehe

-see luud

Tahaks tunda tundeid metsikut laadi
Tahaks elada viimase peal
Tahaks teada mis tunne on teha
Kõike mis pähe toob aru

Tahaks tunda kõike mis elus
Üldsegi olemas on
Tahaks elada õnnes ja kurvas
Tahaks kõike mis uus ja hea

Äkki läheb elu liig ruttu
Ja äkki ma ei elanudki
Sest mina ei tundnud neid tundeid
Mida kõike läeb elu jaoks vaja

Äkki tõesti on läind miskit viltu
Ja minule ei mõeldudki
Et ka mina ju tahaksin tunda
Neid tundeid kõiki ma palun

Karantiin

Kuskil kuu või paar
istunud ma kodus
Silmad üsna haiged juba
ent see on ainus moodus

Varsti vist ka läbi see
küll siis hakkab kiire
Kui vaid mõni hiinlane
sööks jälle ehk nahkhiire?

Luuletaja olemine on argus
Vastustega vassimine, valetamine,
tundevargus
Sa oled margus

Pane suu kinni, süda jahtub ära

Videokõned.

Otsa istub koolis
Martin dressipluuis
Ahunat vist polegi
aga ega keegi uuri

Vahest näitab Rooski
veidi oma nägu
Koitu päris tihti näha
kaameras vaid hägu

Talvi ikka alati
istub, taimed vaasis
Maarja lihtsalt loodab
ehk keegi ikka maalib

Haiku „Iga reklaam praegu“

Sel raskel ajal
Soovime jõudu, tervist
Osta me toodet

-I. Mölder

Distants on kaugus asjade vahel
Ja nüüd see on vajalik, ka kui puudub tahe
See kaugus ajab hulluks, ei miskit saa teha
Kui me tuned on rattas ja maailm põlemas
Distants tekib sinnagi, kus seda vaja pole:
Nagu nende kohtade vahele, kus meie ja
me tunded
Sest äng on talutavam, kui see meist on
eemal
Nii ma distantilt tunnen ja distantsilt
luuletan

kallis tüdruk

sõstrajuuste ja kartulisilmadega
trollis nr (6 - 1)
ostame koos ühe

hästi raske täpilise malmkastruli
ja keedame selles
mürki

xo

sisu & vorm (1)

pole kohal
google meeetis
pole kohal
„noh, aidake mind nüüd, kes meil siis nüüd
puuduvad?“

ja keegi ei vasta sest
me kõik
puudume

5000+ klassikalist vene filmi nüüd-
soe kodukontsert otse-
uus põnev kanal alustab!
issand jumal ma ei taha rohkem sisu tahan
vormi!

vaatan kalanäoga tundi

hommikud ei ole rasked tegelikult ja õhtuti
ma ei tea
aga kõige uduuduudusem on olla
päeval
kl 2
üks vaigistatud värviline nimetäht
kes ei oska enam
eesti keelt

-vaarikamari

ITAALIA STILIS SONETT
KARANTIINI TEEMAL

kell on neliteist kolmkümmend
maha magatud paar nutimutitundi
voodist tõusmiseks ei ole üldse sündi
väljavaade edasiseks tume

äkki läheks kutsekooli üle
tegemata töid on mul juba hulgi
söögipakile järgi minna ei julge
mure üle elamiseks võtan sule

oeh, kassi kriiskav mjäugumine
lukustab mu kõrvad
oeh, lõppeks voodis haudumine

noh, veidral teel jalgsi mine
matan mõtted kurvad
tead, ilu leiab kui ka pime

-Guistiniano De Francisco

PÕNEV TEST – MILLINE KAITSEVAHEND SA OLED?

////////////////////

Elina Liibak 135C

Siret Siim 135C

1. Millal lähed tavaliselt karantiini ajal magama?

- a) Kell 3 öösel
- b) Kell 11 õhtul
- c) Kell 10 hommikul
- d) Ma veedan oma ööd astraal-projekterides

2. Mida tavaliselt hommikuks sööd?

- a) Suhkurvaba Red Bull
- b) Söön seda, mida Fitlap mulle soovitab (ja tassikese kohvi ka)
- c) 3 pakki Cheetoseid
- d) Joon tassi energiat andvat rohelist teed

3. Kuidas teed karantiini ajal trenni?

- a) Pfft eiiii tee
- b) Vahel jooksen, vahel teen kükke ja vahel venitan
- c) 3 korda päevas influencerite ab workout
- d) Alustan oma päevi meditatsiooni ja joogaga

4. Mis on olnud su põhiline soundtrack distantsõppe jooksul?

- a) Ariana Grande „Thank u, next”
- b) Nirvana „Smells like teen spirit”
- c) Eminem „Rap God”
- d) Debussy „Clair de lune”

5. Mida kavatsed teha esimese asjana, kui eriolukord lõppeb?

- a) Korraldan sõpradega suure peo
- b) Tagastan kõik oma 58 raamatukogu raamatut
- c) Lähen bussi ja katsun paljaste kätega kõik käsipuud läbi
- d) Ostan Biomarketist oma lemmikuid ökobanaane

6. Millise uue oskuse oled karantiini ajal omandanud?

- a) Oskan nüüd üle kümne TikToki tantsu tantsida
- b) Tean väga täpselt, kuidas Zoomi ja Google Meeti käsitseda
- c) Oskan sõna-sõnalt tsiteerida Eesti Iseseisvusmanifesti
- d) Oskan iseloomustada kõiki oma sõpru nende tähtkujude baasil

7. Kes sinu arvates päästab Eesti koroonakriisist?

- a) Dünaamiline duo

- b) Koroonaiissi

- c) Erki Nool

- d) Konstantin Pätsi vaim

8. Mida teed siis, kui sul on igav?

- a) Jätkan Mehhiko seebikate läbivaatamist
- b) Lähen oma kolmandale jalutuskäigule samal päeval
- c) Terroriseerin külaelanikke (Minecraftis soovitava)
- d) Kirjutan viiele oma sõbrale, kui palju ma neist hoolin

9. Kui palju oled päriselt distantsõppe ajal õppinud?

- a) Teen täpselt nii palju kui vaja ja mitte midagi rohkemat
- b) Teen ära enda ülesanded ja ka klassikaaslaste omad
- c) Võtan koduseid töid kui soovitusi mitte kohustust
- d) Tegin netis IQ-testi ja selle tulemusena otsustasin, et kodused tööd on nõrkadele

Kõige rohkem A-sid: oled meditsiiniline kaitsemask

Kõik teavad sind, aga vähesed oskavad sinuga õigesti ümber käia. Kui keegi sind halvasti kohtleb, ei lõppe see kellelegi hästi. Mõni võib öelda sinu kohta *basic*, aga sellel väitel on ka tõepõhi all, meeldib see sulle või mitte. Oled väga tõsiselt kaalunud „Rannamaja” saatesse kandideerimist. Võtad praegust aega pigem suure puhkusena ja TikTok maratonide vahel jõuad ka mõne koolitüki õpetajale saata. Kuigi on tore puhata, ootad pikisilmi, et mõni taevane jõud lahendaks koroonaprobleemi, et saaksid jälle Tallinna ööelu metseeniks.

Kõige rohkem B-sid: oled desinfitseerimisvahend

Karantiin on toonud sulle uue hingamise. Su kasuteguriks on 99,9% ja töötad peaaegu et täisvõimsusel. ÕS-is on produktiivsuse all sinu nimi – jõuad teha trenni, lugeda, õppida ja ka piisavas koguses vegeteerida. Oled õnnelik, et saad lõpuks koolile minevat aega ise planeerida ning jõuad lisaks koolile veel mitme ettevõtmisega tegeleda. Lõpmatute Zoomide ja Meetide vahel pead meenutama leida aega oma sõpradele ja lähedastele, sest vaid sina saad neile pakkuda turvatunnet suure kolema maailma ees. Oled praegu tõeline saak, kuid meenuta – vorm on kõikuv, aga klass igavene.

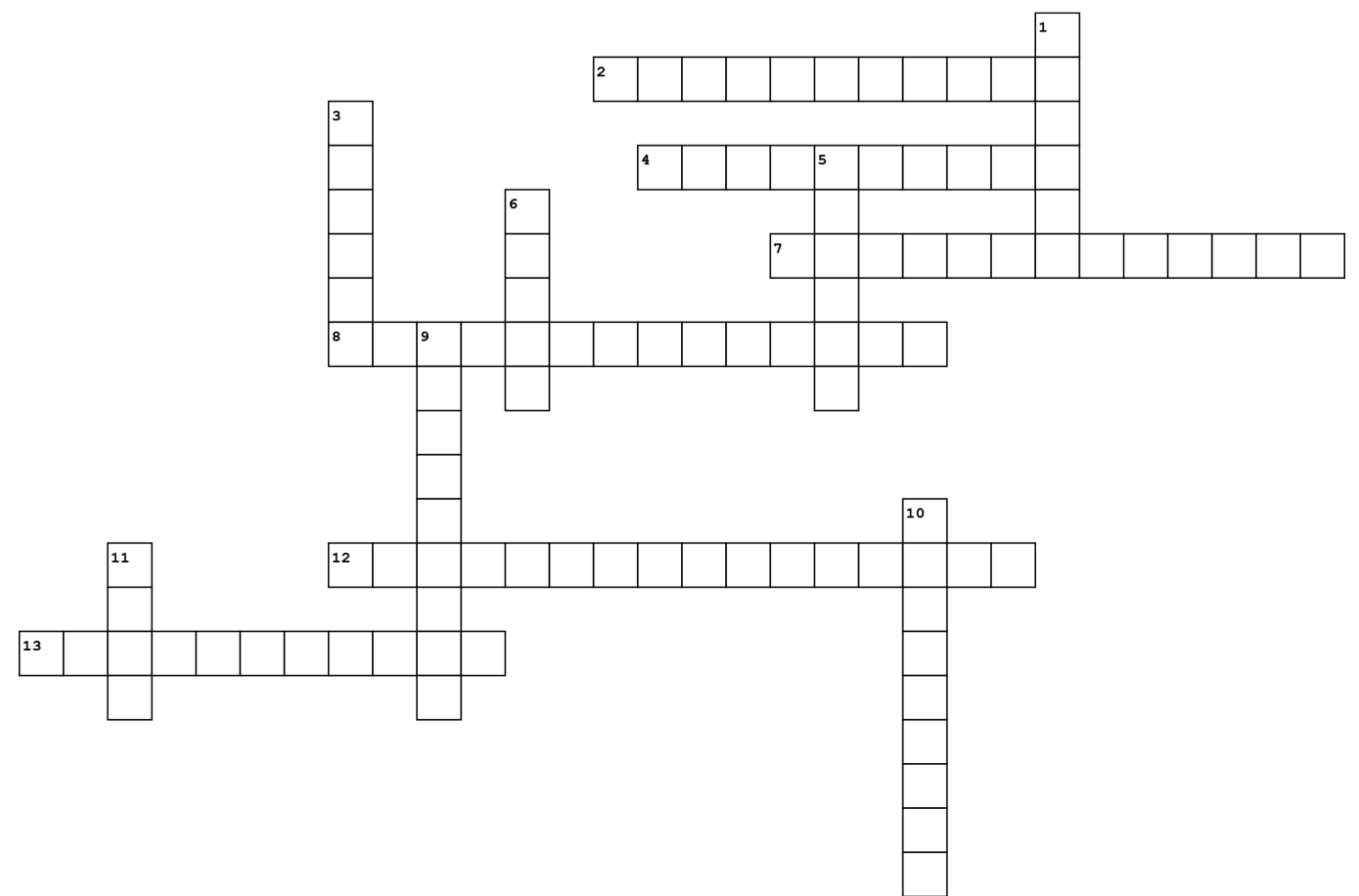
eest välja ja ei jäta kedagi hätta. Siiski tuleb nentida, et oled pigem niisutoode kui Harju keskmiste meelispala. Tegelikult sa eelistadki maksimaalset pingutust ning kõige väljapanekut poolkõvale kulgemisele.

Kõige rohkem D-sid: oled viiruk

Kuigi praegusel ajal võivad sinu eesmärgid jääda teistele arusaamatuks, suudad sa siiski oma tegemistega head energiat levitada. Karantiin pole sind sugugi

kõigutanud, oled lihtsalt pahane, et MyFitness ja sinu lemmikkohvik kinni pandi. Selle asemel oled hakanud usinaks Delfi kommentaatoriks, kus jagad heldelt oma tervisenippe ja uudseid joogapoose. Lõpuks oled leidnud ja võtnud selle aja, et oma loomingulisust avastada, ning selle manifestatsioonid on eriti muljetavaldavad muusikas, kunstis ja esoteerikas.

Wii-rus

Kõrvale

- 2. uus õppevorm
- 4. spetsiaalse iseloomuga riiklik korraldus
- 7. heinekeni tõbi teisisõnu
- 8. sotsiaalselt pidime tegema seda
- 12. võimaldas olukorral nii kiiresti eskaleeruda
- 13. kõige rohkem kannatanud lennu numbrid

Alla

- 1. negatiivset infot kordav allikas
- 3. aprillis tänavad olid
- 5. hakkab taastuma tänu seisakule
- 6. Rõõmuhüüd + ... Solo
- 9. asjad, mis ei pruugi igal haigel ilmned
- 10. joon, mis läks eriolukorra ajal kinni
- 11. mardisandi näokate

////////////////////////////////////

Ristsõna autor: Kristjan Baikov vill!134

TAGASIVAADE MÄRTSI KESKPAIKA MILLEGA TEGELETI KORROONAÕPPE ALGUSES?

////////////////////

Anette Oper 138C

Birget Kõrvel 138C

Reaali Poiss uuris õpetajatelt ja õpilastelt märtsi teises pooles, kui distantsõpe oli just hoo sisse saanud, millega meie õpetajad ja õpilased koduõppe ajal tegelevad.

Küsitlusele vastasid 217 inimest, kellest 106 (48,8%) olid gümnasistid, 104 (47,9%) põhikoolist ja seitse (3,2%) õpetajad. Ligi veerand vastanutest õppis siis palehigis, umbes sama paljud tegelesid rannahooajaks valmistumisega, tehes kasvõi vihmas Endomondot. Väga suur osa harrastasid midagi loomingulist: oli küpsetajaid, lugejaid, Netflixi fänne. Ei saa märkimata jätta ka arvutimängijaid. Oli poest varude kokkuostjaid ning minu rõõmuks ka neid, kes lõpuks kauaoodatud kaheksa tundi ööund täis said. Üks vastaja tunnistas, et on peadiiler Facebooki grupis Vetsupaberi ost/müük/vahetus/rent. Mitmed õpetajad vastasid, et parandavad laste kodutöid, valmistavad tunde ette, otsivad viise, kuidas e-õpet tulemuslikumaks ja mõnusamaks muuta ning samuti liiguvad ka nemad palju looduses.

Andsime kõigile vastajatele ka võimaluse rääkida oma muudest emotsioonidest, mõtetest, tunnetest ja ettepanekutest ning selle küsimuse alla kerkis üllatavalt palju huvitavaid vastuseid. Üldiselt jaguneti

kolmeks: need, kellele meeldib kodus toimetada ja ise oma aega planeerida, need, kes lähevad hulluks kas igavusest või liigsest koormusest ja siis need kolmandad... Siinkohal toon välja mõned vastused viimasest kategooriast.

Sepik maitseb hästi.

Nüüd on mul 2 nädalat Tik Tok tantse õppida.

Ostke aktsiaid.

Youtube Sanderisöögisaaade.

Ma tunnen end nagu roogitud Peipsi räabis. Ma tgl ei ole gymnas.

Kindlasti dabige (kui kõhite, aevastate jms, aga niisama võib ka dabida), et peatada koroonale levikut.

Tehke muusikat ja kunsti inimesed.

Bruh Meelis!

Loodan, et koroonale vabastab mind elu piinadest.

Reaalipoisi tiktok kus härra Lotman teeb jojo trikke.

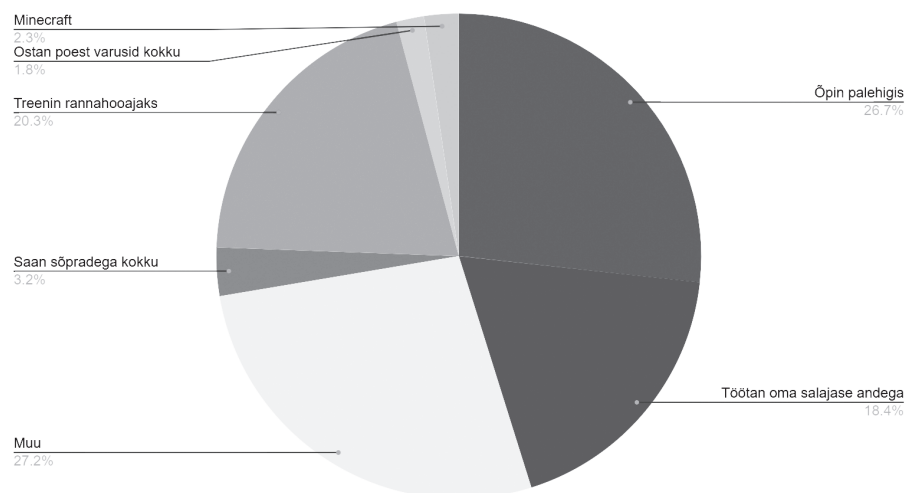
Jumalad on meid hüljanud.

Loodame, et meenutused märtsist töid naeratuse näole ja meenutasid aega, kui kõik alles ees oli.

Illustreeriv graafik

Erakogu

Millega tegeled koroonaaõppel?

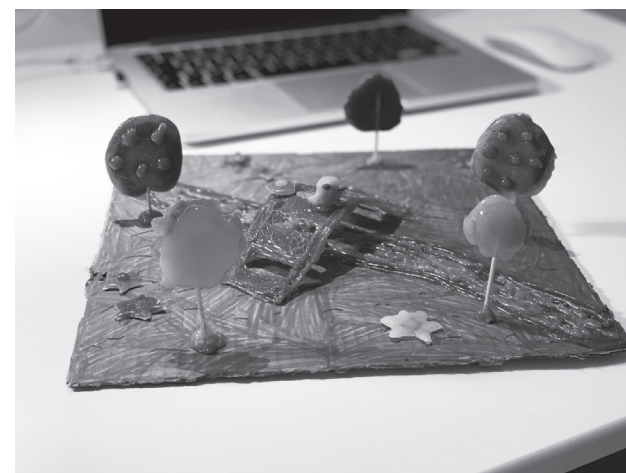
VÄIKE MAJA JA KUNST

Markus

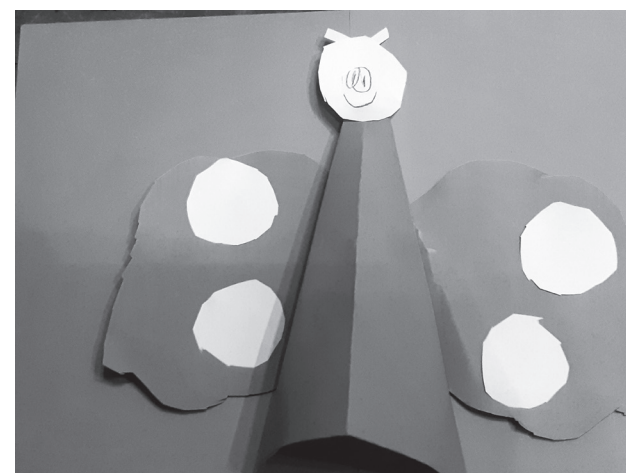
Hardi

Milana

Frederick

Robin

Mia

MÕTISKLEDES KARANTIINI LÕPUST

////////////////////

Linda Marie Zimmer 137A

Reaali Poisi lugejad unistavad kriisijärgsest ajast ja peavad juba plaane. Seda näitab kuuküsimus, kus uurisime, mis on esimene asi, mida karantiini lõppedes tehakse. Üllatusi vastused ei pakkunud. Eks olegi loomulik, et enamik meist soovib peale karantiini näha sõpru, kellest puudust tuntud. Leidus kahte sorti inimesi: ühed saavad sõpradega kokku ja teised lähevad peole. Iseasi, millega seal peol tegeleda

kavatsetakse. Paar tõelist entusiasti lubasid reaallaineid austada, lahendades süsteeme.

Lisaks sõpradele igatseti enim trenni, Saaremaad, kino ja teatrit. Keegi plaanis kas tagantjärele kogeda ärajäänud „Pidusöögi“ väljasõitu või siis korraldada iseenda sümposiumi, ühesõnalisest vastusest võis välja lugeda mõlemat. Väike osa õpilastest väljendas rahulolu karantiiniaegse eluviisiga ning soovis ka edaspidi distantsi hoida. Osa leidis, et karantiin ei olegi suuremas

osas nende elu muutnud – „Vahet pole, niikuinii progen päevad läbi,“ kostis üks.

Õpetajad tunduvad olevat distantsõppest väsinud. Läbivad teemad õpetajate vastustes olid spaad, puhkused ja omaette olemine. Samas lubas keegi karantiini lõppedes osta pasuna. See on väärt idee!

ÜTLUSED

M. Saar: „Korrosioon on meie suurim vaenlane.“

M. Saar: „Naised, kas te võtaksite seda komplimentina, kui keegi ütleb teile „OY!“?“

M. Saar: „Ma vaatasin eile õhtul videot selle kohta, kuidas kängurud kickboxivad.“

Õpilane: „Seoses koroonaga suletakse kõik koolid, kinod ja teatrid, nagu need oleks üks kategooria.“

Martin Saar: „Aga ongi, kool ongi üks suur kino.“

A. Kell: „Eks see Arno oligi kummaline vend.“

A. Kell: „See pole mingi näitaja, et sa kirjutasid väikese tähega. Sa kirjutadki igasugust jama.“

A. Kell: „Kumb sul see valitud teos siis on: kas see, mis tahvilil on, või see, mida käes hoiad?“

A. Kell: „Kuum Segadus on teil õige nimi, aga päris kuum see küll ei ole, pigem täitsa nõme.“

A. Kell: „Kultuuripäevikust vabastab ainult surm. Koroonal kindlasti ei vabasta kultuuripäevikust.“

A. Kell: „Väga originaalne see meeste mõttemaailm ei olnud armukestele nimede panemises.“

A. Kell: „Eesti poiss läks kaheksaks kuuks kaitsevähke ja mamma tõi pärast pirukaid järele.“

K. Koit, kuulates otseülekannet riigikogu puldis kõnelevast Jüri Ratasest: „Vaata niimoodi ei tohi te kirjanit kirjutada!“

A. Talts: „Seda pole õppekavas.“

Õpilane: „Oi, kui tore...“

Talts: „Pole seal midagi toredat.“

N. Sinjukina: „Jeesus siin ei aita.“

P. Karu: „Teie uurimistöö, muide, liigitub nende ebameeldivate asjade hulka.“

P. Karu: „Kohe hakkab rebasepüügihooaeg siin mai lõpus.“

REAALI POISS HIMUSTAB
ÕPETAJATE ÜTLUSI. PALUN
TOOGES KÕIK VÄHEGI
VAIMUKAD SÕNAVÕTUD
MEIE 4. KORRUSE
POSTKASTI VÕI KIRJUTAGE
SIIA:

1	5		9	8			2	3
			5		7			8
	3					5		4
	9	6						
8								7
						9	4	
4		9					3	
5			7		6			
7	2			4	9		5	6

						1		
	6				4		2	
9				5	7	8		4
	7		9			5		
2	9	6				7	3	8
		5			8		1	
7		9	3	1				6
	5		8				7	
		3						

Sudokud: OpenSky Sudoku Generator

PALJU ÕNNE!

Kõik sünnipäevalapsed
ja -peolised!

Peatoimetus

Markus Vaher 135B
Nicolas Lotman 135B
Karmen Laur 136B

Kujundus

Joosep Viik vil!132
Susanna Mett vil!134

Küljendus

Regita Luukas 135C
Paul Nurk 137A

Toimetus

Kirke Kaur 135B
Terke Kram 135B
Gregor Pihlak 135B
Siret Siim 135C
Kristjan Nork 135C
Eliis Lelov 137A
Linda Marie Zimmer 137A
Gerdo Germann 137C
Ellen Roper 138B
Eke Tooming 138B
Katriin Kalle 138B

Keeletoimetus

Eva Margareta Päts 135B

Toimetuse nõuandja

Mirja Bluum

Aitäh

Kristjan Baikov vil!134, Kättriin Ranna 135B, Paul Mark Tammiste 135B, Elina Liibak 135C, Erik Laur 135C, Kertu Birgit Anton 136A, Anneli Vahi 136B, Lauren Valge 136B, Elise-Irene Lensment 136B, Liisi Puura 137A, Indrek Paljak 137A, Anette Oper 138C, Birget Kõrvel 138C, Frederick 146A, Markus 146A, Robin 146A, Nataly 146A, Raul 146A, Mia 146A, Hardi 145A, Milana 145A, Mia 145A

Kaas

Kollaaž algklassiõpilaste kaartidest abituuriuimile (Paul Nurk 137A)

Illustratsioon

Linda Marie Zimmer 137A

Lehe nr

172